

TimeOut

BARCELONA

#586

27 DE FEBRER -
4 DE MARÇ
2020

TE'L PODEM
REGALAR GRÀCIES
ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

KARAOKES
ALTERNATIVES

IMPRO-
VISACIÓ

CONTES
PER A
ADULTS

AMB EL MICRO
A LA MÀ. 10 PRO-
POSTES PER VIBRAR
AMB LA PARAULA
AMPLIFICADA!

BARALLES
DE GALLS

BINGO
MUSICAL

Singular & Cultural

CADA HOTEL UN UNIVERSO

EUROSTARS
HOTELS

MÁS DE 100 HOTELES EN 15 PAÍSES
www.eurostarshotels.com

Sumari

Del 27 de febrer al 4 de març del 2020

Núria Graham **Música**, pàg. 34

IRENE FERNÁNDEZ

Biblioteca de les Coses **Coses per fer**, pàg. 22

MARIA DIAS

'Objectes de diseg' **Art**, pàg. 38

JÜRGEN HANS

Santornemi **Menjar**, pàg. 40

MARIA DIAS

Reportatges

16. Micro 'on'

Monòlegs corrossius, jams poètiques, teatre improvisat... L'Anna Pacheco ha parat l'orella als espectacles en què el micro i les paraules són protagonistes.

20. Ens fa patir

Elisabeth Moss ens parla de *Mad men*, *El cuento de la criada* i la seva nova pel·lícula, la inquietant *El hombre invisible*.

Seccions

- 04. Ara i aquí
- 22. Coses per fer
- 28. Cinema
- 31. Teatre i dansa
- 34. Música i nit
- 37. LGBTI+
- 38. Art
- 40. Menjar i beure
- 44. Tendències
- 46. Viatges

CONVERSA AMB NOSALTRES

facebook.com/timeoutbcn

@timeoutbcn

@timeoutbcn

MIRA AIXÒ!

Per **Maria José Gómez**

Fes pinya Després de llegir aquest Time Out no voldràs quedar-te a casa. I encara menys estar sol. Si saps cantar, rimar o, simplement, tens morro, trobaràs llocs amb més gent com tu (pàg. 16). Si creus que és millor compartir que comprar, ves a la Biblioteca de les Coses (pàg. 22), i si vols ser protagonista en comptes de públic, participa en *La consagració de la primavera* (pàg. 31). Vols viatjar? A Transnistria (pàg. 23) hi falta gent!

Ara i aquí

Per Andreu Gomila, Erica Aspas i Ricard Martín
timeout.cat/barcelona

Depilació

Un relat de Marc Pastor

EN SIK'A NO s'explica per què no hi ha més recursos destinats al cas.

Ell tant sols és un gòblin que fa anys que viu reclòs a La Model, i ara es veu acompanyant el sergent Baricco a la recerca de l'Home Bretxa, un oficinista anònim que té un forat a l'estómac que mena a una dimensió paral·lela plena de monstres, on hauran de recloure un dimoni ancestral anarcoterrorista fugat de la tomba d'un dictador.

No és cap especialista en investigació, però diria que la parella que formen en Baricco i ell és del tot insuficient.

Baixen el carrer Balmes i en Baricco està concentrat buscant un portal en concret. El temps els corre en contra ara que Azrotiael ha començat la seva sagnant venjança contra els qui els van capturar, primer, i contra la humanitat en general, després. A més, la coincidència de la destrucció de les oficines de la UDE prop del portal de Wuhan amb l'aparició del Covid-19 va encendre totes les alarmes: és molt possible que Azrotiael hagi contactat amb algun aliat que escampi el virus per preparar el terreny pel seu regne de terror. Sigui com sigui, molts dels agents que treballen en aquesta dimensió han tornat a l'Alter Terra abans del

Tria de què escriuen Marta Orriols, Marc Pastor, Irene Solà i Víctor Recort a @TimeOutBCN

tancament de tots els portals que comuniquen ambdós mons.

–Aquí –assenyala el sergent Baricco.

–Un centre d'estètica?

–Fa massa temps que no trepitges el carrer, Sik'a. Els centres d'estètica estan tots controlats per faunes.

–Perdó?

La porta automàtica s'obre de bat a bat i entren a un local diàfan, de parets blanques i decoració de colors pastel, cartells de noies somrient, ofertes d'ictioteràpia i fotografies de tot tipus de berrugues que poden ser eliminades còmodament.

–En què els puc servir? –diu la noia que acabar de sortir d'un despatxet eixugant-se les mans.

–On és el teu cap? –interroga Baricco.

La dependenta esguarda de cua d'ull en Sik'a i no pot amagar una ganyota de fàstic.

–Ara està ocupat amb un client, però si busquen un tractament...

–En quin box s'està?

En Baricco s'adreça cap a l'interior i en Sik'a el segueix.

–No pot passar!

Obre portes fins a trobar-hi el que busca. Hi entra d'una ursada.

–Pantagruel Fil·loxes! –diu en Baricco.

–Aquí em coneixen com a Miquel –respon l'home que té una màquina de depilació làser a la mà.

–He provat d'impedir-los que...

–Deixa'ls, Sònia –la Sònia els deixa.

–Saps per què els faunes dominen el negoci de l'estètica, Sik'a? És per aquesta pudor com de gas que hi ha a l'ambient, el monòmer de l'acrílic de les ungles postisses. Ajuda a simular la fortor de sofre que desprenen.

–Què vols de mi, Baricco? –pregunta en Pantagruel.

–No et vinc a buscar a tu –gira el cap i assenyala l'home que hi ha estirat, l'esquena en carn viva-. El vinc a buscar a ell. Ahir va ser lluna plena i tenia molts números de trobar-lo aquí. Necessitem un rastrejador, i no hi ha ningú millor que un home llop per ajudar-nos.

→ La setmana que ve... 'Tulipes' de Marta Orriols.

QUÈ FER SI VOLS...

Tres coses que has de fer aquesta setmana

Lluitar

Per visibilitzar la feina de les dones al cinema, al cicle **Joc de Miralls** del CaixaForum, cinc realitzadores recomanen un film d'una altra cineasta. El dt. 3 veureu *The party*, film de Sally Potter escollit per Carla Subirana.

Recordar

Coincidint amb el 25è aniversari de la mort del músic, poeta i pintor **Pepe Sales**, el festival Alcools el recorda amb un concert-recital dimarts a la Sala Beckett on participaran Lulu Martorell i Martí Sales.

Ballar

El dimecres 4 arrenca l'11a edició de **Mutek Barcelona**, amb quatre dies i nits de música electrònica, xerrades professionals i xous audiovisuals a un munt d'espais de la ciutat, com el Nitsa, Laut i la Roca Gallery.

Damm 2020

COM PLOT IPA

— MEDITERRANEAN
INDIA PALE ALE —

AMB LLÚPOL DE PRADES

Complot en recomana el consum responsable 6,60

QUEDA'T AMB ELLA

Van néixer després dels Jocs Olímpics i ja es fan sentir.
Recorda els seus noms

Sara Diego

Actriu, 23 anys
@sararoosie

Arribes amb Instruccions per enterrar un pare.
Sí! Estrenem el 27 de febrer i estarem fins al 20 d'abril a la Sala Flyhard, que és molt petita i està a tocar del públic. Són moltes funcions i això m'agrada molt, perquè és un bon *training* com a actriu, igual que quan feia la sèrie diària *Com si fos ahir*, que em va permetre entrenar el múscul emocional i vaig aprendre moltíssim.

Com et sents en la comèdia?

M'encanta, m'hi sento súper còmoda. A més, aquesta obra, tot i ser comèdia, té un drama molt fort. Som tres actors: una àvia, un pare i jo, la filla. S'ha mort l'avi i no tenim diners per enterrar-lo, que és una cosa que passa. Jo crec que també emocionará el públic.

Ser filla d'actors, Rosa Boladeras i Gabino Diego, t'ha marcat?

Està bé, perquè ho he viscut sempre de prop. El fet que els meus pares es dediquessin a

això m'ha ajudat a veure allò bo i allò dolent d'aquesta professió. Hi ha etapes precàries en què no es treballa i, malgrat això, he triat ser actriu perquè no hi havia cap altra cosa que m'agradés més.

Algú amb qui vols treballar:

La directora de cine Alice Rohrwacher!
Un fotògraf: Martin Parr

Tot i això, tens altres projectes...

Disparo fotos en analògic, una cada vegada i no milers com es fa ara. Estic pensant fer-ne alguna cosa. Són fotos de la meua família i els meus amics, no hi ha un tema més enllà d'aquest. I busco un format que no sigui una exposició, sinó una cosa més performàtica on jo pugui també exposar el meu art. ■ Begoña García Carteron

SENTIT AL CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit aquesta setmana als carrers de Barcelona

A la barra de l'Heliogàbal:
–Este sábado pincha John Talabot en Helsinki, cuando vamos.
–¡Que guay! Será como estar en el Apolo.

Dos nens a la porta de l'escola:
–Qui és la Kelsy?
–És la meua nòvia imaginària!

A la farmàcia:
–Posi'm unesprai d'aquells d'aigua de mar per al nas. Fort, sisplau.
–Ui, jo em xuto això i em surt el cervell per l'orella.

Un nen petit, molt seriós, li diu a la seva àvia:
–Bac de Roda és el mateix que motxilla de Roda, perquè bagen anglès vol dir motxilla.

Van néixer després del 92? Has sentit alguna cosa curiosa al carrer? Escriu-nos a redaccio.cat@timeout.com

RESTAURANT GASTRONÒMIC 1497

100% ecològic

Recepta: Ou de corral amb llavors cruixents
al perfum de cúrcuma sobre una suau parmantier
de patates i daus de papada ibèrica.

MAS SALAGROS
EcoResort & AIRE Ancient Baths

Reserves: +34 935 656 060 Vallromanes - Barcelona
www.massalagros.com

Marc Andreu
Notícies i Vídeo

FIGHT!

Anna Mateu Mur
Disseny

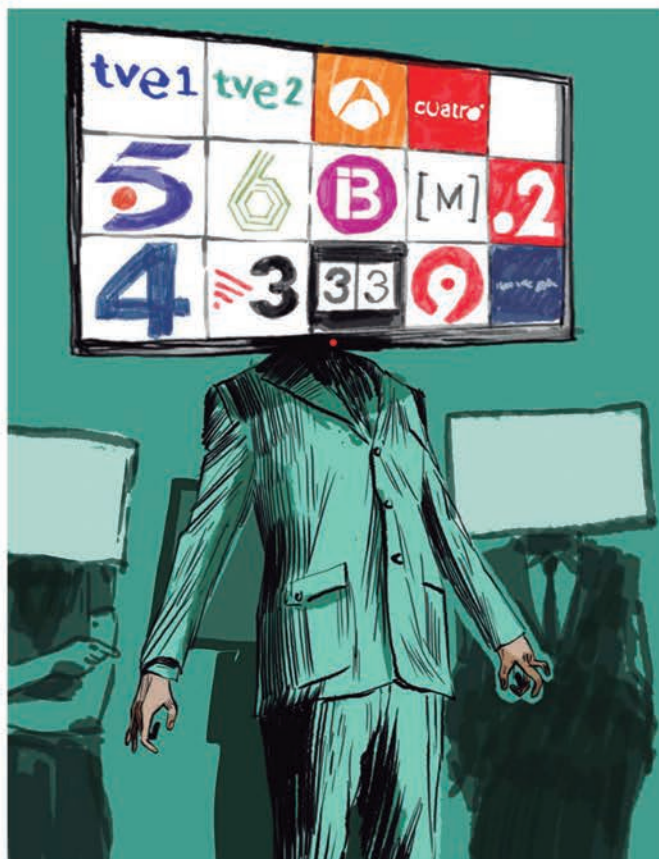

Mirar la tele

(i la setmana que ve... Hologrames de persones)

'Share, share, share'!

Aquí un *millennial* que consumeix la tele a l'antiga: en directe i pendent de la programació. No me n'amago, de fet desconfio dels que no tenen tele i ho diuen per fer-se els cultuletes endrapallibres. "Ens hem alliberat de la caixa tonta". Sí, esclar, ara hi has posat un potus o l'Alexa, no? Què en queda, del seu consum a "l'antiga"? No ens enganyem, ni la meua àvia la mira igual que fa deu anys però d'aquella època en sobreviuen tres detalls que cal remarcar. El primer el cantava Mecano: "*Entre gritos y pitos, los españoles, enormes y bajitos, hacemos por una vez algo a la vez*". Champions, campanades... experiències en comunitat que no es poden viure en diferit i que Twitter ha enfortit fent de tribuna on comentar. El segon: és una finestra lliure d'algoritmes. La tele és l'atzar i el zàping els daus. Un bufet lliure per tots els hemisferis del cervell, des de *Sálvame* al TN, flueix. I per últim, és un punt de trobada en qualsevol casa i de les poques pantalles que queden per compartir.

Per a mi, silenci, sisplau

No suportó que sigui el centre de gairebé tots els menjadors. Tampoc suportó quan són al dormitori. I encara la suportó menys si està encesa tot el dia, parlant (rient, fent anuncis) sense que ningú li faci gaire cas. Però molt pitjor si li fan cas. Aquesta successió grotesca de dibuixos, notícies dramàtiques, publicitat, esports, tertúlia et pot fer perdre el seny i, sobretot, el temps de fer coses més interessants. Quan vaig emancipar-me, la meua ambició era que cap tele envaís el meu espai. Vaig llegir més que en tota la meua vida, pensava, escrivia, tocava la guitarra, m'avorria alguna vegada, però tenia control absolut sobre el meu temps. És indiscutible el poder d'abstracció de la tele (al·lucinant com es calma un infant davant la Peppa Pig, tant com el drama que serà apagar-l'hi). Potser de vegades ens cal això, desconnectar, però amb moderació. Per sort, les *smart TV* fan que també els espectadors siguin més intel·ligents. Això ja s'assembla més al cinema que a seure davant la caixa tonta...

GRRRR!

Grans coses que envegem d'altres llocs

Els autobusos descontaminants de Southampton

En el trànsit cap a unes ciutats més netes, aconseguir un transport públic menys contaminant és un repte fonamental. A Anglaterra, però, ja comencen a fer la volta. No només han adquirit autobusos nets sinó que, a més, han aconseguit models que netegen l'aire. Des del 2018 circula a Southampton el BlueStar, un vehicle dotat d'uns ventiladors que filtren partícules ultrafines a una velocitat d'un metre cúbic per segon. Ara, aquest bus en proves capaç de netejar 3,2 milions de metres cúbics d'aire s'implantarà a sis regions del Regne Unit, i que continuï l'expansió. ■ Manuel Pérez

Més coses que voldríem tenir a BCN a timeout.cat/grrrr

L'ECOFEMINISME ÉS LA RESPOSTA

CONCERT D'ANA TIJOUX

29/02

El Born CCM

01/03

Fabra i Coats

PREMI 8 DE MARÇ • DIÀLEGS • TALLERS FEMINISTES • MARATÓ D'IL·LUSTRADORES

barcelona.cat/ecofeminismes

Ajuntament de
Barcelona

SÈRIES

Drama

FEIA FALTA UNA sèrie en català per a adolescents que també atrapés un públic més gran. *Drama* (Playz i El Terrat) arriba per recordar-nos que el talent local jove ho pot rebentar quan se'l deixa aflorar. Irreverent i directa com una comèdia britànica juvenil de qualitat (*Lovesick*, *Skins...*), *Drama* podria ser l'*spin-off* punky i femení de *Merlí* sobre la vida de compartir pis amb 20 anys a Barcelona. Diàlegs tal com ragen amb uns personatges molt ben definits. Que no decaigui.

■ **Serielizados**

→ Disponible a Playz RTVE.

Ben fet

Elisabet Casanovas ho peta molt fort. Una actriu d'una capacitat bestial amb un personatge molt natural, despreocupadament sexi i amb un recorregut emocional potent. I amb Ignatius Farray com a pare. Estem molt in.

No cola

Alguns recursos i girs de guió són força previsibles: l'embaràs, la malaltia, la infidelitat. Tot i això, la naturalitat dels diàlegs i els personatges s'acaben imposant a aquests factors a mesura que avança la història.

DICCIONARI URBÀ

ARGOT PER A BARCELONINS XERRAIRES

Per Josep Pedrals

M'ho dista

Transitivització del verb "distar" que insinua que la persona que fa vestits (modista) és la causant que un objecte directe (la peça de roba) se'n allunyi, ja sigui físicament (ens va ampla) o cívicament (ens proscriu).

3 RAONS PER LLEGIR...

ELS ARGONAUTES

Maggie Nelson

→ L'Altra. Trad. de Marina Espasa. 208 pàg. 18,90 €.

1.

La teoria i la vida

Aplicar en un mateix tot el que has après no és fàcil. Això és el que intenta Maggie Nelson en aquest llibre que és una novel·la, un assaig i tot el que vulguin. Perquè s'hi barreja el pensament contemporani amb les vivències de l'autora com a professional, parella queer, mare d'un nen i filla d'una mare casada tres vegades.

2.

Filosofia queer

Del coit anal del primer paràgraf al naixement de l'Iggy que tanca el volum, Nelson va explicant-nos com som, com és ella, tot rebatent l'establishment format per un Alain Badiou o un Slavoj Žižek. Paul B. Preciado, Roland Barthes, Gilles Deleuze i Judith Butler li marquen el camí.

3.

Com ser un dona

Nelson està casada amb un home anomenat Harry que abans era Harriet. I la seva història és plena de dolor. Sovint es pregunta si se'n sortiran, en un joc que va sempre de la vida a la mort. El paral·lelisme que fa entre el naixement de l'Iggy i com el seu marit s'acomiada de sa mare és excepcional. ■ *Andreu Gomila*

BCNQUIZ!

Horta

Per Ricard Martín

Tots hi voldríeu viure, oi? El barri més poble de Barcelona fa pujada i no està ocupat pel turisme massiu. Què en sabeu?

1. Quin és l'origen del barri d'Horta?

01. Un nucli rural ple de viles romanes dedicades a l'explotació agrícola.
02. La implantació del sistema de mercats a principis del segle XVIII requeria un terreny agrícola urbà per abastir-los.
03. El marquès d'Alfarràs, cap al segle XVI, volia menjar verdura km 0 i va muntar un conreu enorme.

2. Icones del barri

SUMARI

→ Nom de pila de l'escriptor d'anagrames.

ABDICAR

→ Una plaça amb ressons d'indians i rom.

GIGA

→ Menjar per emportar que és un megagoig.

Té més influència sobre els vostres fills que vosaltres... Però els estima. I és una influència bona: és la mare de les tres bessones i la bruixa avorrida!

Va publicar unes esplèndides memòries de la seva infantesa a Horta gens infantils: una reflexió sobre com és ser una nena sota el nacionalcatolicisme.

3. Cert o fals?

→ El Parc del Laberint d'Horta té el jardí conservat més antic de Barcelona.

4. A finals del segle XIX, quasi totes les dones d'Horta treballaven de bugaderes. Per què?

01. El marit d'una era molt espavilat i va inventar un detergent que no tenia rival.
02. Per la seva situació elevada, hi toca molt el sol i el vent: la roba s'eixuga més ràpid a Horta que a la resta de la ciutat.
03. Perquè hi pujaven els burgesos a estiuejar i necessitaven roba neta.

→ **SOLUCIONS:** 1. 1. Al segle XVIII hi van anar a viure grans propietaris rurals. Sota les seves masies hi ha foraments romans. Horta va passar a formar part de Barcelona el 1904. No es diu Horta per les masies: la família nobiliària Orla en va tenir la propietat del 1036 al 1260. 2. **MARIUS** Serra és el gran expert de la lingüística juegañera. La plaça de **BACARDÍ** es diu així per la cessió dels terrenys al municipi per part d'Alexandre de Bacardí. No fou altitudisme: li sortia més car mantenir-los. Al **GAI** Ventura hi cuina la Níria Gai, filla del xef i l'ex-cap de sala de la Fonda Gai. M. Àngels Ventura. 3. Cert, una joia neoclàssica que va encarnar l'any 1791 el marquès de Lluçà. 4. 3. Els pagessos van muntar safareigs perquè les seves dones rentessin la roba dels rics. **Identí-Kit** **Roser Capdevila**.

Si em perdo,
busqueu-me al...
Phenomena

Jan Fleischer
Web en anglès

Això no és un anunci. El Phenomena no em paga per promocionar el seu cinema a Sant Antoni Maria Claret, 168, prop del carrer de Padilla. Però es va convertir en el cinema del meu barri i és un lloc al qual puc anar a passar un parell d'hores perduda en un altre món que els cineastes creen per a mi,

ja sigui un nou èxit de taquilla (encara no he aconseguit veure-hi *Joker*, ja que només tenen una pantalla) o una doble sessió de pel·lis antigues, que tan bé programen. La sala és bonica i còmoda, i és un dels pocs llocs de la ciutat (l'únic?) on pots veure pel·lícules de 70 mm.

Troba més inspiració per descobrir Barcelona i gent al·lucinant a timeout.cat

Ara i aquí

MÓN TIME OUT

IRENE FERNÁNDEZ

'After work' a l'Ocaña!

CAFÈ, RESTAURANT, CLUB i còctel-bar, i amb una de les terrasses més acolorides de la plaça Reial, l'Ocaña és un d'aquells llocs pels quals cal passar sovint i a diferents hores del dia. Aquest espai enorme sap transformar-se igual que l'artista a qui ret culte amb el nom, el mític performer José Pérez Ocaña. S'hi menja de meravella, preparen còctels sorprenents i sempre hi ha bon ambient. I com que a nosaltres també ens ve de gust deixar-nos-hi caure, hem

organitzat un *after work* el dijous 12 de març que volem compartir amb vosaltres! Hi haurà un còctel per persona, bona música i, sobretot, molt bon rotllo. A més, l'entrada inclou dos regals que us encantaran: la *Guia de Restaurants i Bars 2020*, amb les recomanacions dels nostres crítics i valorada en 9,95 euros, i una divertida *tote bag* de Time Out. Us hi apunteu?

→ Ocaña. Plaça Reial, 13-15. M: Liceu. Dj. 12, 19 h. 12 €.
timeout.cat/afterwork-ocana

GRANS PORTADES

Madrid

Emma Suárez anuncia que la primavera està a punt d'esclatar.

Nova York

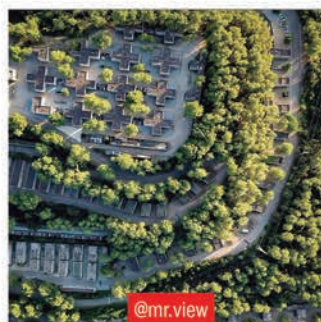
Les novaïorqueses que s'estan menjant la Gran Poma.

TRES D'INSTAGRAM

Una tria del que compartiu a #timeoutbcn

La gràcia de no enviar mails i anar a Correus.

Així es veu l'etern descans des del cel de Barcelona.

"L'originalitat és tornar a l'origen", deia Gaudí.

Segueix-nos a instagram:
[@timeoutbcn](https://www.instagram.com/timeoutbcn)

Salmo

PLAYLIST WORLD TOUR 2020

**DIMARTS 17 MARÇ
RAZZ 2
BARCELONA**

VENDA D'ENTRADES A DOCTORMUSIC.COM I ENTRADAS.COM

Doctor Music

20

20

EUROPEAN TOUR

PRINCESS NOKIA

WITH TRAY MADZA

DIVENDRES 27 MARÇ · BIKINI · BCN

VENDA D'ENTRADES A DOCTORMUSIC.COM - ENTRADAS.COM

Doctor Music

NICK CAVE AND THE BAD SEEDS

DIUMENGE 26 D'ABRIL, PALAU SANT JORDI, BARCELONA

AEG

Doctor Music

ENTRADES A LA VENDA A DOCTORMUSIC.COM - ENTRADAS.COM

GHOSTEN
NOU ÀLBUM
JA A LA VENDA

THE DRIVER ERA WORLD TOUR

26 maig - Bikini - BCN

VENDA D'ENTRADES A DOCTORMUSIC.COM I ENTRADAS.COM

Doctor Music

DOPE LEMON

UK & EU
TOUR 2020

03 JUNY

BIKINI

BARCELONA

VENDA D'ENTRADES A DOCTORMUSIC.COM I ENTRADAS.COM

Doctor Music

PASSENGER

**Dimarts 13 octubre
Razzmatazz
Barcelona**

Venda d'entrades a
doctormusic.com i entradas.com

Doctor Music

TEXAS

**30 ANIVERSARI DE
SOUTHSIDE**

TOCARAN L'ÀLBUM COMPLET, MÉS ELS SEUS GRANS ÈXITS

**BARCELONA - RAZZMATAZZ
DIVENDRES 27 NOV. 2020**

ENTRADES A LA VENDA A DOCTORMUSIC.COM I A ENTRADAS.COM

GRATIS BCN

Gaudeix de la ciutat per la cara

VISITA

Portes obertes i tango a Sant Pau

El primer diumenge de mes podeu entrar gratis al Recinte de Sant Pau. Aquesta setmana, a més, hi haurà ballada de tango amb classe prèvia, a les 11 h.

→ Recinte Modernista de Sant Pau. M: Sant Pau-Dos de Maig. Dg. 1, de 9.30 a 14.30 h.

DANSA

Balla swing a la plaça

La plaça de Can Basté es transforma en una pista de ball per moure's a ritme de swing. Taxi!

→ Centre Cívic Can Basté. M: Virrei Amat. Ds. 29, 12 h.

CINEMA

'The bass of women'

Documental musical i polític social dirigit per Joana Fornós on s'exposa la situació i el treball de les dones dins de la cultura Sound System d'arrel jamaicana a Barcelona des

NO T'HO PERDIS

d'una perspectiva feminista.

→ Centre Cívic La Sedeta. M: Sagrada Família. Dj. 27, 19 h. Amb reserva prèvia.

XERRADA

Grans viatgeres

La periodista Miriam del Río ens parlarà de grans viatgeres com Alexandra David-Néel, Amelia Earhart i Freya Stark, dones molt menys conegudes que els seus equivalents masculins i que van viatjar a l'Orient Mitjà i al Tibet en una època en la qual no ho tenien gens fàcil.

→ B the Travel Brand. M: Diagonal. Dj. 27, 19 h.

JORNADA

Margarida Xirgu, la dona

Projecció del film *La Xirgu*, de Sílvia Quer, i taula rodona on es parlarà d'aspectes personals de l'actriu com la determinació de les dones i l'exili.

→ Arts Santa Mònica.

M: Drassanes. Dj. 27, 18 h.

Trobareu moltes més idees per fer sense gastar ni un cèntim a timeout.cat/barcelonagratis

TimeOut
BARCELONA

Portada:
IRIS NEGRO
Plaça Relat. 18. 1a planta
08002 Barcelona
Comercial i marketing T. 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció T. 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració T. 93 667 78 90

Conseller Executiu Eduard Voltas | Directora General de Negoci Mabel Mas | Directora General Financera Judit Sans | Director d'Operacions Digitals Àlex Martínez | Directora Maria José Gómez | Director d'art Diego Piccinino | Disseny Anna Mateu Mur | Edició gràfica Maria Dias | Cap de redacció Borja Duñó | Redacció Andreu Gomila, Josep Lambies, Ricard Martín, Anna Pacheco, Eugènia Sendra, Aleix Cabau i Sebastià Portell (agendes) | Web en català Manuel Pérez | Web en castellà Erica Aspas | Web en anglès Jan Fleischer | Notícies Marc Andreu | Col·laboradors Laia Beltran, Gerard Casau, Irene Fernández, Santi Fondevila, Mireia Font, Violeta Kovacsics, Júlia Gamissans, Ivan Giménez, Maria Gorgues, Eulàlia Iglesias, Carlos Losilla, Oriol Malet, Beatriz Martínez, Aina Mercader, Iván Moreno, Juan Carlos Olivares, Josep Pedrals, Bernat Puigdollers, Bàrbara Raubert, Martí Sales, Sergi Sánchez, Martínez, Marc Serena, Nuria Vidal | Correcció textos Txell Coll, Rafael Soler | Directora de Solucions Creatives i PR Carlota Falcó | Directora E-Commerce i Comercial Aroa Cervantes | Responsable de Comunicació i Sponsor Clara Narvió | Cap de Branded Content Begoña García Carteron | Social Manager Alba Abelló | Responsable de Programàtica i Adops Digitals Henar Pérez | CRM Specialist TOS Quim Almansa | Adjunta Direcció General de Negoci Vanessa González | Màrqueting i Comercial Esther Andrés, Mercè Llubera, Carol Martínez, Marina Quer | Coordinació de publicitat Carme Mingo Fabregat | Administració i Finances Guillem Catena, Eduard Poch, Marta Tapia | Edita Time Out Spain Media SL. Reservats tots els drets. | Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Impressió Rotocobri | Distribució Suscippres | Dipòsit legal B-44772-2010 ISSN 1888-3850 | Time Out Digital ISSN 2462-3385 | Exemplar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Difusió controlada per:

pgd

Imprimim en paper reciclat i tractat amb materials 100% compostables

Espai multicultural
#obert a tothom
Entrada lliure

#OBERT
A LA RE
FLEXIO
#OBERT
A CATA
LUNYA

PALAU ROBERT
Passeig de Gràcia, 107
08008 Barcelona
Tel. 932 388 091

palaurobert.gencat.cat

Segueix-nos a:

7,5 Milions
de futurs

Micro 'on'

Els micròfons! Quin invent. Hi ha qui els mira, des de lluny, temorós... Hi ha qui s'hi acosta i, a sobre, es creix. Aquest és un recorregut al voltant de la Barcelona sonoritzada, amb activitats microfonades aptes per a totes les sensibilitats

Per **Anna Pacheco** Fotografia **Iván Moreno**

Manel Vidal

MINT BAR

'Stand-up comedy' en anglès

Tant si vols practicar l'anglès escoltant monòlegs com si el parles amb el *flow* de Kate Tempest, aquest soterrani situat davant del Port Vell et permet apropar-te al millor talent internacional d'*stand-up comedy*. El còmic català Lluís Vendrell i l'escocès Chris Davis s'encarreguen de programar monologuistes de renom. Mentre els escoltes, pots tastar els seus còctels, vins i cerveses artesanes; i també fer passar la gana amb les seves empanadades i taules de formatges o embotits. Les sessions es fan dos cops al mes i cauen en dissabte. Les primeres quinze persones estan convidades a una cervesa de cortesia. L'entrada costa 5 euros.

→ Passeig d'Isabel II, 4. M: Barceloneta. Properes sessions: 29 de febrer, 13 i 28 de març. @mintbarbcn

EL SOTERRANI

Riures garantits

Potser has vist *Ms. Maisei* i no t'has pogut resistir a les seves vetllades: anys 50, *stand-up comedy*, Nova York. Bé, això no és el mateix perquè és millor. Aquí es reuneixen els comedians catalans més brillants en un xou que esgota entrades tan bon punt es posen a la venda. Pel seu escenari hi desfilen humoristes com l'Oye Sherman, Modgy, Josep Català i Manel Vidal, noms que ja són referents dins del circuit local. De fet, aquest soterrani és el germen d'una rica escena. Molts dels humoristes són guionistes, periodistes o tuitaires que coneixíem del món internautic. Aquest és el seu lloc de reunió i no podria ser més divertit.

→ Teatre Almeria. Sant Lluís, 64. M: Joanic. Properes sessions: 11, 18 i 25 de març.

SIDECAR

El rei del l'antikaraoke

Com als bons karaokes, aquí no hi ha complexos ni transicions mesurades: passes de Lady Gaga a Metallica o als Ramones. Com ha de ser. El repertori d'aquest emblemàtic karaoke –amb més de quinze anys de vida a la ciutat– compta amb més de mil cançons i és el públic qui s'anima a cantar i fins i tot es prepara números especials: la gent va molt sovint disfressada. Només cal fer un cop d'ull a les xarxes per adonar-te que aquest karaoke és una miqueta més extrem, i aquesta és precisament la gràcia. Durant alguns anys, l'Apolo el va allotjar, però des de fa tres anys ha tornat al seu lloc original. L'entrada, que costa 8 euros, inclou una consumició.

→ Plaça Reial, 7. M: Liceu. Un cop al mes. Properes dates: 20 de març, 9 d'abril, 22 de maig i 19 de juny.

PLAÇA DEL MACBA Freestyle

Fa més de quinze anys que la plaça de davant del MACBA és un punt de trobada de skaters, ballarins, rapers i grafers. 4Elements és un dels col·lectius que organitza batalles de galls. Ho fan un cop al mes i s'organitzen a través de les xarxes socials. "A la cultura hip-hop tenim molt present que ningú és més que ningú", afirmen. "Som una comunitat que acull tothom amb molt de *carinyo* i respecte. Si tens alguna cosa a dir, aquí tens un altaveu i un públic a la teva disposició que t'escoltarà". La plataforma ha incorporat, a més, nous formats com els *one shot* (rapejar a càmera en directe) i els *cypher* (grups que rapejen en simultani sobre un tema).

→ Plaça dels Àngels. M: Universitat. Un cop al mes. Consulta les dates a l'Instagram de @4elementoserreape

BUENAVISTA BAR El millor bingo musical

Amagat en un petit carrer de Sants, aquest bar té les tres millors coses del món: el carisma del seu amo, el Jordi Beltran; una de les millors ensaladilles russes de Barcelona (és una de les nostres preferides) i, esclar, els seus bingos musicals. Aquí passes de Talking Heads a Selena Gómez molt tranquil·lament. La Bad Gyal mai falla. A mesura que avança la tarda (i els vermuts), el públic es va animant i el micro importa realment poc. No et podem garantir que acabis la partida perquè potser acabes a qualsevol altra taula, socialitzant. Aquí hem vingut a jugar, però és secundari. Per saber quin dia hi ha bingo, consulta les seves xarxes.

→ Sant Crist, 23. M: Plaça de Sants. Consulta les dates al seu Instagram: @buenavista_bar_bcn

CCCB

Batalles poètiques

Al *poetry slam*, la fusió entre el públic i el poeta es dilueix del tot i la paraula és l'element essencial que ho fa possible. Aquesta proposta cultural —que té lloc al Pati de les Dones del CCCB un cop al mes— convida tots els *slammers* a pujar damunt d'un escenari. "Són campionats poètics oberts a qui hi vulgui participar. L'únic requisit és que ha de recitar el seu propi text", explica la Marta Torras, una de les organitzadores. Diu que és tan important el text com la posada en escena. Persones del públic escollides a l'atzar voten cada actuació i, a cada combat, resulta guanyador un *slammer*, que participará al campionat nacional. Convoquen a xarxes.

→ Montalegre, 5. M: Universitat. Properes dates: 14 de març, 4 d'abril, 16 de maig i 14 de juny.

ASSOCIACIÓ FREEDONIA Karaoke a la carta

Després d'unes quantes edicions del KaraCoque, del qual s'encarregava el mateix Coque Freedonia, aquest llegat passa a les bones mans i veus de Lady Ixchel i Sexy Suz, que porten el ritme de la nit i se sumen a cantar de tant en tant a l'escenari. Els nous Karokes del Mundo tenen lloc cada dos dijous i l'ambient és festiu i divers. "L'últim dia es van utilitzar sis llengües diferents: japonès, lituà, anglès, francès, alemany i castellà", ens diuen. Per descomptat, també hi ha disfresses. I artistes que mai fallen com Bonny Tyler, The Eagles i 4 Non Blondes. Encara que no hi ha un catàleg inamovible: aquí el beneït YouTube es posa al servei de la comunitat.

→ Lleialtat, 6. M: Paral·lel. Cada dos dijous. Properes cites: 27 de febrer i 12 de març. facebook.com/asociacion.freedonia

LA CASA DELS CONTES

Contacontes

En quin moment els adults són prou adults com per deixar d'escollar contes? Aquest espai singular desafia tota convenció i et reconnecta amb allò que tant ens agradava de petits. Des d'Edgar Allan Poe fins a Mercè Rodoreda i Pere Calders. Clàssics, contemporanis o mitològics. Aquí tots els contes tenen cabuda. La petita sala, de poc més de 40 places, facilita que el narrador vegi el públic i pugui interactuar amb ell. "Al cap de cada oïent succeeix una pel·lícula diferent!", explica la Liliàna Moreno. L'experiència literària és diferent en cada cas i depèn de la imaginació de l'interlocutor. Les funcions són de divendres a diumenge.

→ Ramón y Cajal, 35. M: Joanic. Properes dates:
7 de març, 14 de març. casadelscontes.com

Teresa Puig i Liliàna Moreno

PROSTÍBUL POÈTIC Vis-a-vis textual

El Prostíbul Poètic és un col·lectiu de poetes i performers de disciplines diverses que, sota l'aparença d'un bordell utòpic, venen els seus poemes al públic assistent. "Tenim ànima de circ ambulant", explica la Sonia Barba, una de les responsables. És per això que els pots trobar a diversos espais de la ciutat (Tinta Roja, Bacanal), hotels i fins i tot a clubs privats, com el Soho House. Cada mes programem entre cinc o sis esdeveniments a diferents espais de la ciutat, i ja fa onze anys que ho fan! Aquests vis-a-vis poètics creen una intimitat enorme entre el narrador i l'espectador: "Es dispara l'empatia, la curiositat, algunes persones fins i tot acaben plorant: és molt emocionant".

→ Cada mes programem entre cinc i sis sessions. Consulta les seves activitats a prostibulopoetico.com

CLUB CRONOPIS Conquereix el micro

Ets capaç d'exhibir la teva creativitat en sis minuts? I encara més difícil: series capaç de fer-ho un dilluns? Aquest espai obert a tothom combat la tristor de principis de setmana amb sessions de micro obert. Aquí la paraula que regna és la imprevisibilitat: música, performance, poesia o microteatre. Saps com comences, però no com acabes. Tampoc cal que siguis un especialista: n'hi ha prou si simplement no et fa por el micro i no t'intimida gaire la gent. Tots els esdeveniments són de caràcter obert i gratuït. Està adreçat tant a "artistes consagrats que volen provar projectes com a artistes aficionats amb ganes d'iniciar-se", ens diuen des del club.

→ Ferlandina, 16. M: Universitat. Micro obert tots els dilluns de 20 a 23 h. Més info a l'instagram de [@clubcronopios](https://www.instagram.com/clubcronopios)

Ens fa patir

La protagonista d'«El cuento de la criada» protagonitza una versió contemporània d'«El hombre invisible»

Per Michael Juliano

Ningú vol veure l'Elisabeth Moss en una pel·lícula que no pertorbi. Almenys, aquesta és la fama que s'ha guanyat. L'actriu acumula papers a drames psicològics i thrillers, entre els quals podríem incloure el seu personatge a *El hombre invisible*. Escrita i dirigida per Leigh Whannell, aquesta pel·lícula és l'adaptació d'un clàssic del cine de terror dels anys 30. Aquí, aquell monstre que anava pel món amb el cap cobert de venes es transforma en un *stalker* contemporani.

Parlem d'aquest ésser invisible. Com era al set?

De vegades era un doble amb un vestit verd, d'altres no hi havia res. En moltes ocasions érem jo i la meua imaginació, fent com que allà hi havia alguna cosa.

Actuar quan no tens res davant teu ser el més difícil, no?

No, perquè ella no pot veure res. Si ell és invisible i ella simplement sospita que pot ser a la cantonada, imaginar-ho és molt més coherent que estar allà asseguda mirant algú real. Quan actuem, part de la nostra feina és eliminar les coses que hi ha al nostre voltant. Tot allò que fem és imaginar i simular.

Sé que vas rodar la pel·lícula a Austràlia. Vau trobar alguna aranya terrorífica durant la vostra estada?

Jo en vaig trepitjar una. Un licòsid, que vol dir llop en grec. Per sort, era una cria. Jo tornava del lavabo. Era de nit i l'habitació era fosca. Anava descalça. La vaig trepitjar i sense mirar ni encendre el llum ja vaig saber què era. Vaig fer una foto de l'aranya morta i la vaig ensenyar a tot l'equip.

L'antagonista de la primera versió d'*El hombre invisible* perdía el seny. A la vostra pel·lícula, en canvi, sembla que ho té tot sota control. Sona molt contemporani.

Molt. En aquesta pel·lícula, l'equilibri entre l'entreteniment –els clàssics ensurts que et fan convulsionar– i l'arc emocional que segueix el personatge de la Cecilia estan molt ben articulats. Jo vaig veure la pel·lícula sola a una sala de projecció i em vaig sobresaltar en nou ocasions malgrat que sabia perfectament que passaria. Crec que us deixarà a tots ben fotuts.

Si deixem a un costat la part de l'ésser invisible homicida, sembla una pel·lícula sobre una relació d'abusos en la qual l'home fa llum de gas a la dona. Hi estàs d'acord?

Exacte. Quan vaig llegir el guió i em vaig adonar d'allò que havia fet el Leigh em vaig quedar impressionada. A cap persona normal se li acudiria fer un remake d'*El hombre invisible* des

'El hombre invisible'

La pel·lícula està basada en la novel·la homònima de H.G. Wells del 1897

d'una perspectiva feminista. D'altra banda, totes hem sentit com algun cop ens feien llum de gas, ja sigui perquè creiem una cosa i la resta del món pensa que ens hem tornat boges, o per qualsevol altra cosa de dimensions polítiques.

Conèixer bé el tema t'ajuda, o prefereixes els personatges que t'obliguen a mantenir certa distància?

Estic còmoda de les dues maneres. A *Her smell*, per exemple, vaig haver de treballar des de la distància. No tinc cap relació amb la música grunge ni amb el fet de ser una estrella del rock. No prenc drogues. Però ja em sembla bé començar de zero, sense res.

Quines pel·lícules et fan por?

Les de Jordan Peele, com *Déjame salir* i *Nosotros*. Peele està redefinint un gènere. Ell fa pel·lícules "crispeteres" però també

et fa reflexionar. Fa el tipus de pel·lícules que veuries un cap de setmana al cine per riure't o cagar-te de por, però al mateix temps fa que tinguis alguna cosa en què pensar després, que els personatges es quedin amb tu.

A la primera part de *Nosotros*, per preparar el personatge de la Kitty, en què et vas inspirar?
La Kitty és la típica noia que tots odiem. Tots coneixem aquella persona que només es preocupa pel seu cabell o per comprar-se les

últimes ulleres de sol, i a qui no li importa res més que la imatge que projecta a l'exterior.

El vestit vermell d'*El cuento de la criada* s'ha convertit en una icona de les protestes.

Realment és increïble formar part d'una cosa en què fins i tot la roba que portes es converteix en un símbol reconeixible de les idees que defenses.

Sents que això suposa una pressió afegida?

Sí, però de la millor manera. És perfecte que la gent s'ho hagi apropiat. És el que preteníem.

He llegit que tots els actors de *Mad men* es van emportar alguna cosa del set. És cert?

Sí. Vam buidar els platós. Jo tinc la màquina d'escriure amb què vaig teclejar per últim cop i tinc el termo vermell que portava a cada episodi. El més important que em vaig quedar va ser l'anell, poca cosa, un anell barat que vaig portar posat durant les set temporades completes.

Has rodat algunes escenes per a la nova pel·lícula de Wes Anderson, *The French dispatch*. Com vas acabar en aquest projecte?

En Wes em va escriure un mail i em va demanar que aparegués a la seva pel·lícula. Em vaig posar nerviosa. Vaig dir: sí, sí, sí, sí. Persort em vaig poder demanar dos dies lliures del rodatge d'*El cuento de la criada* i vaig agafar un avió cap a França. El meu paper a la pel·lícula és molt petit, però mola molt. ■

"A ningú se li acudiria reescriure aquesta història des d'una perspectiva feminista"

Coses per fer

Compartir és estimar

Obre a Sant Martí la primera Biblioteca de les Coses de Catalunya. Per Erica Aspas

ABANS DE COMPRAR l'estri que teniu a les mans, penseu: realment em fa falta? Us deixareu els calés en una cosa que potser només feu servir un dia o uns minuts? El *mai se sap* ja no serveix, lluitem per un tipus de consum diferent, més conscient i amb menys residus. Per això celebrem projectes tan emocionants i necessaris com la Biblioteca de les Coses que fa uns mesos va obrir al districte de Sant Martí impulsada per la cooperativa Nusos i la fundació Rezero, que engloben els dos vessants que marquen la seva personalitat: fer comunitat i l'economia circular.

En comptes de llibres, el que omplen les prestatgeries d'aquest espai al Casal de Ca l'Isidret són una sèrie d'objectes diversos. Estan ordenats en quatre categories: oci i aventura, neteja i llar, bricolatge i jardineria, oficina i salut i cures. Tenen un catàleg a la web i també en paper, perquè "la gent gran del Casal d'avis va demanar no haver de remenar gaire internet", ens explica la Victòria, una de les persones clau del projecte.

Hi ha uns 70 objectes, com un trepant, tendes de campanya, un projector, crosse, cassoles, una màquina de cosir, aspiradors, una panificadora i caminadors que es poden agafar en préstec durant una setmana o el temps que faci falta sota petició i a preus gairebé simbòlics que van d'un a cinc euros.

DE QUÈ VA...

Un espai on els objectes tenen una segona vida útil.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè és millor reutilitzar que comprar.

→ Ca l'Isidret. Josep Pla, 174. M: Sant Martí. Dt. i dj., de 17 a 19 h.
bibliodecotes.cat

En aquesta primera fase accepten de tot, sempre que siguin objectes que encaixin en les categories i estiguin en bon estat –la biblioteca no és un magatzem de trastos!–, i estan oberts a aliances amb empreses que cedeixin objectes com fan els hotels Derby, que han donat coberteries, vaixelles i estris de cuina.

Està inspirada en la Library of Things de Londres i de Toronto i, tot i que és la primera de Catalunya, han rebut la visita de bibliotecaris d'altres localitats per veure si poden replicar el projecte. "N'hi hauria d'haver una a cada districte i rebre suport institucional, com passa a la resta d'Europa", diu l'Alba, de Rezero. A més del préstec, l'últim dissabte de mes organitzen tallers de reparació d'objectes. ■

NO T'HO PERDIS

Quan s'està fora del mapa

SABRÍEU UBICAR TRANSNÍSTRIA

al mapa? Segurament no, perquè és pràcticament invisible. És entre Moldàvia i Ucraïna i el 1990 es va declarar, unilateralment, un país independent i cap estat l'ha reconegut internacionalment. La fotògrafa Hanna Jarzabek ens descobreix la seva gent a l'exposició *Off the map*, que podeu veure al Centre Cívic Can Basté fins a finals de març.

Com es viu a un lloc que no existeix a cap mapa del món? Quin és el preu que has de pagar per ser un pària dins de la comunitat internacional? Aquestes preguntes van motivar Jarzabek per fer el projecte *Between East & West* i del qual la mostra sobre Transnístria és el primer capítol i que seguirà amb el testimoni de la població d'Abkhàzia, Ossètia del Sud i l'Alt Karabakh.

A ulls de tothom, Transnístria té tot allò que ha de tenir un estat: govern, moneda, passaport, fronteres i forces armades, però la seva *no existència* i certs límits legals han propiciat negocis dubtosos i força inquietants on tot està controlat per un oligarca rus, des del comerç als mitjans de comunicació. Són gent molt patriota, però la independència no va portar la bonança econòmica que s'esperava i la falta de feina i l'aïllament ha fet que Transnístria s'estigui despoblant.

■ Erica Aspas

DE QUÈ VA...

Com és un país que no existeix?

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per conèixer altres realitats.

→ Centre Cívic Can Basté. M: Virrei Amat.
Fins al 28 de març.
Gratis.

PHOTOGENIC
FESTIVAL

05
/3

19
/3

© Fons Fotogràfic F. Català-Roca
Arxiu Històric del COAC

5ª edició

20x20 Exposicions
fotogràfiques emergents
a comerços singulars de
Gràcia i Ciutat Vella

Antiga Fàbrica Estrella Damm → 14 març

exposicions
conferències
workshops
demos
concursos
i més

Entrada All day 3€ + dues consumicions
Entrada tallers 40€ c/u + entrada All day + 3 consumicions

Venda d'entrades i més informació a
www.photogenicfestival.com

amb el suport de

Ajuntament de
Barcelona

#EXPOSA'T

Diumenges amb estrella!

El xef Martín Berasategui ens cuina un 'brunch' de luxe al Monument Hotel 5GL

ELS ESMORZARS BEN saborosos i abundants dels diumenges han arrelat amb força a casa nostra. I ara, Barcelona té una nova cita *brunch* per devorar! Es tracta dels Yummy Sundays del Monument Hotel 5GL: un menú deliciós elaborat pel xef Martín Berasategui que podreu assaborir el primer diumenge de cada mes al restaurant Glasss, ubicat a la terrassa de l'hotel. Tota una experiència gastronòmica que el xef de dotze estrelles Michelin porta més enllà de les fronteres de l'esmorzar tradicional. A més, el diumenge 1 de març sortejaran una nit d'hotel entre tots els assistents!

Tocs d'aquí i d'allà

Amb un accent mediterrani i empremtes clàssiques de la cuina basca, els plats que Berasategui ha elaborat són un autèntic festival gustatiu. El menú inclou entrants amb diversos tipus de pa i quiches, una variada

selecció d'embotits, confitats i formatges, i opcions fredes mediterrànies com amanides. També hi ha una selecció de clàssics bascos com cocotxes de bacallà i txangurro, una estació de *live cooking* de truites i *steak tartare*, els tocs dolços dels pastissos casolans i còctels preparats al moment. Us apunteu a assaborir un esmorzar d'allò més gourmet?

DE QUÈ VA...

Els *brunchs* deliciosos del Monument Hotel 5GL.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè hi tastareu les creacions del xef Martín Berasategui.

→ Passeig de Gràcia, 75. M: Diagonal. Primer diumenge de cada mes. De 12.30 a 16 h. 59 €. 93 548 20 33. monumenthotel.com

CAP DE SETMANA IDEAL

Divendres

'Los implacables, patrulla especial'

El Phenomena programa aquest thriller protagonitzat per Roy Scheider i –segons els entesos– amb la millor persecució de cotxes de la història del cine.

→ Phenomena. M: Sant Pau-Dos de Maig. 19 h. 6 €.

MÚSICA

Jethro Tull

Els clàssics Jethro Tull (o Ian Anderson i la seva flauta travessera), entre el folk, el rock dur i la clàssica, passen pel Guitar BCN.

→ BARTS. M: Paral·lel. 21 h. 55-80 €.

CINEMA

'Level five'

Projecció del film de l'escriptor i cineasta francès Chris Marker, presentada per Isaki Lacuesta. Inclou visita a l'exposició *Game play*.

→ CCCB. M: Universitat. 18 h. Gratis.

MÚSICA

DNIT: GAS

GAS és el projecte més significatiu del músic i productor Wolfgang Voigt, un dels pioners de la música ambient que passa pel DNIT.

→ CaixaForum. M: Espanya. 22 h. 10 €.

Tens moltes més idees a timeout.cat/cap-de-setmana

Dissabte

RUTA

Batecs del barri

Experiència sensorial pels barris de Vallvidrera, Tibidabo i les Planes per descobrir els sons de la natura. Part del recorregut es farà amb els ulls tapats.
→ Centre Cívic El Carmel.
M: El Carmel. 12 h. 1,86 € amb inscripció prèvia.

CINEMA

'El castillo ambulante'

El vuitè film que Miyazaki va fer amb Ghibli és una pel·li que gaudiran tant els petits com els grans. S'hi tracten temes com la guerra i la superació.
→ CaixaForum. M: Espanya. 11.30 h. 5 €.

MARIA DIAS

Palo Market Fest

Edició dedicada a les dones creatives a l'espai de venda de disseny i amb les actuacions de Clara Peya, Sonia Barba i el Prostíbul Poètic, Ana Cortés i l'espectacle *Arroces y versos* i els concerts de Queralt Lahoz i Aleesha Rose.

→ Palo Alto. M: Poblenou. Ds. i dg., d'11 a 21 h. 4,5 €.

Diumenge

MARC CUSCO

El Petit de Cal Eril

Al març, la banda de Joan Pons fa una minigira per quatre sales que "els han vist créixer" i que començarà a l'Heliogàbal.

→ Heliogàbal. M: Joanic. 20 h. 14 €.

CINEMA

'Agur Etxebeste!'

El festival Zinemaldia tanca amb aquesta comèdia en què la dona de l'alcalde d'un poble agafa el poder i no de forma simbòlica com s'esperava.
→ Cines Girona.

M: Verdaguer. 18 h. 4 €.

MÚSICA

Brunch in the City

El Brunch estrena temporada amb Floating Points DJ, la rapera Park Hye Jin i el house de Hunee.

→ Poble Espanyol.
M: Espanya. 13 h. 25 €.

FES ES DESIGN

El nuevo festival de diseño de Barcelona

Carles Murillo, Diego Feijóo, Domestic Data Streamers, ESIETE, Firma, Gimmewings, Lara Costafreda, Martín Azúa, Mucho, My Barrio, Oblicuas, Rita Row, Salvador Huertas, Slowartworks, Sociedad O, The Light Squad Studio y Vasava.

¡Te esperamos del 2 al 5 de marzo en Utopia 126!

ES design
Escuela Superior de Diseño de Barcelona

Inscripciones gratuitas.
Plazas limitadas.

fes.esdesignbarcelona.com

Amb la canalla

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/nens

Pluja de caramels

A LA CAVALCADA de Reis o als Tres Tombs, de les carrosses i carruatges volen quilos de caramels, però la festa més dolça de totes les de Barcelona sempre serà Sant Medir, el 3 de març. És una de les celebracions més arrelades de Gràcia, tot i que també se celebra a Sarrià-Sant Gervasi i a la Bordeta. En aquest últim barri sempre es fa el diumenge següent al dia de la festa.

FEDERACIÓ DE COLLES DE SANT MEDIR

La tradició vertebrava Sant Medir i el dimarts al matí les colles participen en una cercavila pels principals carrers de Gràcia i Sarrià. Des dels camions, carruatges i cavalls es llancen caramels i altres dolços (no feu el ximple i aneu preparats o us

deixareu les lumbrals!). A les 13 h les colles enfilen en romiatge cap a l'ermita de Sant Medir, a Collserola, però al vespre la festa torna a ser tota nostra! Les nits de Sant Medir són de Gràcia. Les colles tornen a passejar pels carrers d'Escorial, Sant Salvador

i Gran de Gràcia, encapçalades per la Guàrdia Urbana muntada –com els hi agraden els cavalls als més petits!– i fan volar quilos de caramels (des de fa uns anys aptes per a celiàcs) a tots els veïns, grans i petits, que esperen la pluja de sucre. ■ Erica Aspas

DE QUÈ VA...

La festa més dolça de Barcelona.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per tornar a casa carregats de caramels per a tot l'any!

→ Barri de Gràcia.

Dimarts 3 de març.

A partir de les 9 h. Gratis.

Buenos Aires, 47-49 · tel. 934 951 447 · 08036 Barcelona · www.teatreakademia.cat

Neutre AKADEMIA

PER UN SÍ O PER UN NO

Nathalie Sarraute

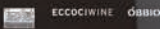
TRADUCCIÓ: Albert Tola i Isabelle Bres | ADAPTACIÓ: Albert Tola
POSADA EN ESCENA: Elena Fortuny

Del 26 de febrer al 22 de març

Una coproducció de Vintana Teatre i el Teatre Akadèmia

Amb la col·laboració de

Més plans a timeout.cat/teatre-infantil

NO T'HO PERDIS

MIRAMIRÓ

→ Mercat de les Flors. Ds. 29, 18 h, i dg. 1, 12 h. 12 €. Menors de 14 anys, 8 €.

DESPRÉS DE VOLTAR per festivals de mig Espanya i algun de fora, la companyia mallorquina de dansa Baal porta a Barcelona el seu espectacle *MiraMiró*. Una peça de dansa per a tota la família que es recolza en les projeccions audiovisuals d'Adri Bonsai –guanyadora d'un Goya al millor curt d'animació– on van apareixent les acolorides figures tan representatives de l'art de Miró i que serveixen perquè els ballarins expliquin una història de descoberta. La música és de Kiko Barrenengoa i està pensada per estimular la imaginació de la canalla.

GEORGIOS ANASTASAKIS

CLAVA-LI ELS ULLALS

a la **BOX BEST BURGERS**

i menja a 10 de les millors hamburgueseries de Barcelona a meitat de preu!

Compra la teva BOX per 19,95 €
a timeout.cat/boxburgers

La pots recollir a:

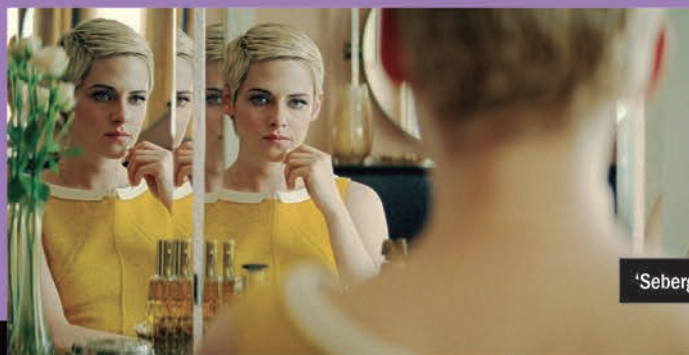

PANGEA
THE TRAVEL STORE

TimeOut

Cinema

Coordina Josep Lambies
timeout.cat/cine

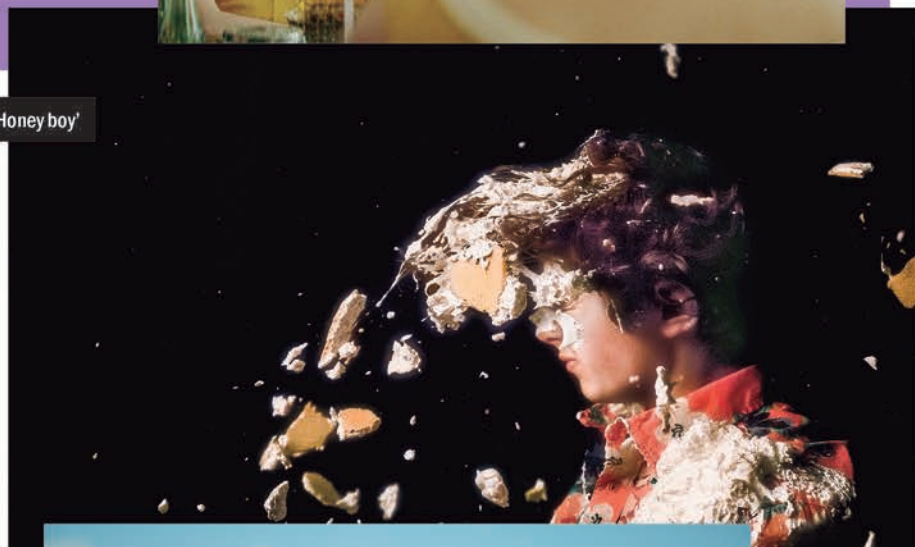

'Seberg'

Rebel·lia i subversió

L'Americana Film Fest arriba a la setena edició i en Josep Lambies s'excita amb un programa d'allò més punk

'Honey boy'

COSTA MOLT TRIAR el gra de la palla. Sobretot quan de palla n'hi ha tan poca. Del 3 al 8 de març, l'Americana ens porta una selecció del cine indie nord-americà que més ho peta i nosaltres ens hem esforçat a escollir-ne, dels 60 títols del programa, uns quants d'imprescindibles.

Els toros salvatges

Veurem *The projectionist*, un documental d'Abel Ferrara sobre un immigrant grec que passa de fer de projeccionista de pel·lícules porno a ostentar el títol de propietari d'una cadena de cines *underground*. En la línia dels veterans, també apareix el nom de Kevin Smith, que a *Jay & Silent Bob reboot* recupera els personatges de *Clerks* 25 anys més tard.

Revelacions impúdiques

Hi ha tres pel·lícules que criden l'atenció perquè ens acosten a tres personatges controvertits. Kristen Stewart protagonitza *Seberg*, on interpreta la icònica actriu d'*Al final de l'escapada* en una etapa poc coneguda, en què l'FBI l'espia per la

DE QUÈ VA...

El millor cine indie americà arriba a Barcelona del 3 al 8 de març.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè el programa té 60 pel·lícules i totes són la bomba.

→ Cinemes Girona, Zumzeig i Filmoteca.
Del 3 al 8 de març.

seva vinculació al moviment Black Power. Shia LaBeouf se'n despulla a *Honey boy*, un film confessional que dirigeix la israeliana Alma Har'el. Per últim, l'irreverent Harmony Korine s'acosta a la figura del poeta Moondog a *The beach bum*, una comèdia molt *trash*.

Obrint les fronteres

Aquest any, el programa de l'Americana no es limita al cinema indie dels EUA. Per exemple, ens porta *Chicuarotes*, una cartografia de les misèries dels pobles més deprimits de Mèxic que firma Gael García Bernal. Del Quebec veurem *Ghost town anthology*, un relat de fantasmes de Denis Côté, i *Matthias &*

'The beach bum'

Maxime, l'últim de Xavier Dolan, més conegut com l'*enfant terrible* del cinema canadenc.

Dos homenatges molt merescuts

Ens traiem el barret. En el marc de l'Americana, la Filmoteca dedicarà un petit cicle al documentalista Steve James, que inclou quatre pel·lícules i la sèrie de deu episodis *America to me*, on explora les dificultats a què s'enfronta la comunitat afroamericana a Chicago. L'altra bona notícia

és que el cineasta Charles Burnett, guanyador de l'Oscar honorífic el 2018, serà l'homenatjat de la secció The Lost Sessions. ■

El top 5 de la cartellera a
timeout.cat/cartellera-cine

La famosa invasión...

ESTRENA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

El segrest del fill del rei os fa esclatar una guerra.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

És la millor pel·lícula d'animació de la temporada.

→ Dir. Lorenzo Mattotti
(França i Itàlia, 2019).
82 min.

ENTRE LES MOLTES coses que fan de *La famosa invasión de los osos en Sicilia* una pel·lícula bellíssima, m'agrada especialment el fet que sigui una correspondència entre dues grans figures de la il·lustració italiana: en adaptar el conte escrit i dibuixat per Dino Buzzati el 1945, Lorenzo Mattotti reconeix el geni d'un dels seus antecessors, fent que el desig de difondre i tornar a explicar el relat de Buzzati es converteixi en un element literal de la narració.

El film ens presenta un trobador i la seva filla que, tot buscant refugi en una cova, es topen amb un os ancià, a qui entretenen explicant-li la història del rei os Leonzio, que veu com el seu fill Tonio és segrestat pels humans, fet que el precipita a ell i a la seva bandada a una missió de rescat èpica. Una història trepidant amb final feliç... com a mínim, fins que el vell animal agafa el relleu dels seus convidats i els explica què va passar després que els ossos derrotessin els pèrfids humans.

Així, el film ens presenta el crepuscle que arriba després d'un relat mític, complementant-lo i donant-li autèntica complexitat. Una reflexió de pes que Mattotti —que havia col·laborat en projectes cinematogràfics i realitzat cartells per als festivals de Canes i Venècia, però mai fins ara havia ocupat el rol de director d'un llargmetratge— posa en imatges amb una gran fluïdesa, imaginant personatges de línia clara que habiten escenaris i arquitectures fantàstiques, a tocar dels capvespres de De Chirico. ■ Gerard Casau

El hombre invisible

DE QUÈ VA...

Lectura del clàssic d'H.G. Wells en clau #metoo.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè dubtareu dels vostres propis ulls.

→ Dir. Leigh Whannell
(Estats Units, 2020).
110 min.

UNA PEL·LÍCULA DE terror #metoo que no podria ser més oportuna retrata una realitat sobre els homes tòxics i la manipulació.

Tot i tenir uns personatges secundaris febles, Elisabeth Moss converteix el film en una proposta intel·ligent. L'actriu encarna Cecilia, que s'enfronta al suposat suïcidi del seu marit abusador, Adrian (Oliver Jackson-Cohen), i a les horripilants nits que segueixen. El director australià Leigh Whannell encaixa a la perfecció en una típica pel·li de monstres d'Universal, tot i que té una idea pròpia sobre la forma en què una relació abusiva pot convertir la vida en una presó.

La seva millor estocada és la manipulació del públic. Et trobaràs buscant aquesta força maligna en qualsevol reflex, fins a dubtar dels propis ulls. ■ Phil de Semlyen

Cuerdas

DE QUÈ VA...

Una noia en cadira de rodes es queda sola en una casa.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per la seva protagonista, interpretada per Paula del Río.

→ Dir. José Luis Montesinos (Espanya, 2019). 87 min.

DESPRÉS DE GUANYAR el 2015 el Goya i el Gaudí al Millor curtmetratge amb *El corredor*, José Luis Montesinos estrena el seu primer llarg, *Cuerdas*. La premissa de la història és molt senzilla. L'Elena és tetraplègica arran d'un accident. Viu confinada en una cadira de rodes i només pot moure el braç dret i el cap. El seu pare la porta a una casa on podrà viure amb l'ajuda d'un gos d'assistència. Però les desgràcies se succeeixen i l'Elena es queda sola doblement presonera, a la cadira de rodes i a la casa de la qual no pot sortir. Amb aquesta història que remet a títols com *Sola en la foscor*, Montesinos ha fet una pel·lícula de terror quotidiana i de supervivència que té com a referent indirecte la Sandra Bullock de *Gravity*. La jove Paula del Río assumeix tot el pes de la pel·lícula. ■ Nuria Vidal

Especials

DE QUÈ VA...

Dues associacions ajuden els joves amb problemes d'autisme.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Podria ser el nou gran èxit dels directors d'*Intocable*.

→ Dir. Olivier Nakache i Éric Toledano (França, 2019). 110 min.

SEMBLA QUE EL tàndem format per Olivier Nakache i Éric Toledano sap quines són les tecles que ha de tocar per aconseguir l'èxit. Van fer que la seva pel·lícula *Intocable* es convertís en un fenomen de taquilla i podria ser que passés una cosa semblant amb *Especials*. Tornen a explorar el terreny de la comèdia social per crear consciència a través de la manipulació emocional.

Podríem considerar-la com el *Campeones* francès, encara que en aquest cas l'humor no és l'element fonamental. A través d'un mecanisme que té la voluntat de documentar una realitat a través de la ficció, ens endinsem en el dia a dia de dues associacions que treballen per ajudar els joves amb problemes d'autisme.

Els directors no escatimen en subratllats narratius i autoindulgència sentimental, però potser es tracta d'un dels seus millors treballs, dels més equilibrats i els més interessants a l'hora de tractar un tema complicat amb respecte i sensibilitat.

■ Beatriz Martínez

The gentlemen

DE QUÈ VA...

Guy Ritchie torna a revisar glòries passades de la màfia.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Aneu-hi si sou fans del director i us voleu deixar anar.

→ Dir. Guy Ritchie (Estats Units, 2020). 113 min.

GUY RITCHIE HA tornat a les seves arrels, o almenys ha anat cap enrere. Després d'una ratxa de produccions de gran pressupost, el director ha tornat al món dels gàngsters, tot pintant un univers retrògrad on els homes blancs heterossexuals són moralment superiors a tots els altres, encara que siguin assassins, pinxos i traficants de drogues.

La pel·lícula se centra en el conflicte entre Mickey Pearson (Matthew McConaughey), un erudit que es va convertir en traficant de drogues i va construir un imperi amb la marihuana, i el seu rival Dry Eye (Henry Golding), mentre el detectiu privat Fletcher (Hugh Grant) amenaça de destapar els seus negocis.

La història s'explica majoritàriament a través dels flashbacks d'uns personatges buits, que no acaben de funcionar. Si ets fan de Guy Ritchie i vols desconnectar, el repartiment ho farà possible. Però si tens un mínim sentit de la justícia, *The gentlemen* et deixarà amb mal gust de boca.

■ Helen O'Hara

CUERDAS

Una película dirigida por José Luis Montesinos

28 DE FEBRERO EN CINES

PAULA DEL RÍO
MIGUEL ÁNGEL JENNER

“Angustiosa y perturbadora”
CINEMANIA

“Una excelente Paula del Río”
FOTOGRAMAS

bastianfilms MEDIA GAN GENERALITAT VALENCIANA SOBTE AL TREVAIE numintec 3 BEGIN AGAIN

Teatre i dansa

Tria obra a timeout.cat/estrenes-setmana

MARIA DIAS

El teatre i la vida

Roger Bernat recupera 'La consagració de la primavera', al Mercat. Per Andreu Gomila

HI HA UN abans i un després en la trajectòria de Roger Bernat des que va estrenar a Ciutat de Mèxic, fa deu anys, *La consagració de la primavera*. Ja havia fet *Domini públic* i li quedaria encara per posar de llarg *Please, continue (Hamlet)*. Tots tres best-sellers porten més de 200 bolos per tot el món, de Tòquio a Rio de Janeiro. Va ser aleshores, fa una dècada, quan va decidir convertir l'espectador en "creador, objecte, matèria primera de l'espectacle", ens diu. Just quan despuntaven les xarxes socials i constatava l'interès de la gent en la participació. Ara és el pa de cada dia.

El sacrifici

Per fer *La consagració de la primavera*, Bernat agafa cent persones del públic, els dona uns auriculars i els fa moure tot seguint la coreografia de Pina Bausch mentre escolten la música de Stravinsky. "La peça tracta del sacrifici: una persona s'ha de sacrificar perquè la primavera torni a donar fruits", ens explica. Ell va agafar el concepte i va pensar que l'espectador "s'hauria de sacrificar per veure el producte de la seva participació".

Un món abstracte

"Jo faig espectacles lletjos: aquí veuràs realment cent patates ballant, ni el ballet de Pina Bausch ni el de Nijinski", ironitza el director. "Només funciona si ets capaç de veure una cosa que no és, com les imatges que veiem a la tele, que realment són un munt

"Es diu que el teatre és una representació del món, però això és fals"

de píxels", afegeix. Posa un altre exemple: quan a casa ens posem un tema de Michael Jackson –en Roger té ja una edat– i ballem creient que som ell... "Vivim un món cada cop més abstracte", remata.

Un dispositiu

"Quin és el nostre rol en una societat que ens demana

participar-hi?", es va preguntar Bernat quan creava *La consagració*. El que queda clar és que els dispositius han canviat la nostra manera de viure i el teatre sembla aliè a tot això. "Es diu que el teatre és una representació del món, però això és fals, perquè el món on és realment és a les pantalles", diu. Per això ell aposta

perquè el teatre sigui "el dispositiu dels dispositius". ■

→ Mercat de les Flors. M: Poble Sec. 28 i 29 de febrer. 12 €.

Sacarina

LES MISÈRIES DEL teatre són universals. Ja sigui en la bohèmia milanesa en la qual es va inspirar el dramaturg italià Davide Carnevali, com a la Barcelona de la Rambla en la traducció i eficaç adaptació d'Albert Arribas, amb moltes referències locals extensibles fins i tot a alguns polítics. I és que per més terrossos de sucre que li posis al cafè, la vida de l'artista és molt dura. Bé ho sap l'Albert. Un jove que vol fer teatre, que alguna cosa ha fet en l'escena marginal, que es conforma amb 800 euros al mes i que està embarcat en un projecte de sèrie de televisió que pot canviar-li la vida. La d'ell i la de la seva amiga Lara, que acaba de tornar de Berlín on ha après alemany i ha treballat en el temple teatral de la Schaubühne... de cambra. Ambdós entusiastes i ingenus. Ambdós en les mans d'en Sergi, un cinic productor que es vol fer ric amb la sèrie.

Aquesta amable i entretinguda comèdia de Carnevali, de qui podem recordar *Variacions sobre el model Kraepelin* a la Beckett i *Actes obscurs a l'espai públic* al TNC, il·lumina el món de l'escena

OBRA DE LA SETMANA

DE QUÈ VA...

La dura vida de l'artista de teatre.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Entretinguda comèdia amb una atractiva disposició de l'espai.

→ El Maldà. M: Liceu.
Fins al 8 de març.
16-20 €.

i la inhabilitat de Barcelona amb força ironia i agor. Cap dubte que el millor de la comèdia és la definició dels personatges i el millor de la simpàtica posada en escena (molt bé Sergi Torrecilla) són les naturalíssimes interpretacions de Lara Salvador, Albert Díaz i Albert Prat, així com la transformació de l'espai en una mena de bar. ■ Santi Fondevila

Gazoline

DE QUÈ VA...

Els aldarulls a la *banlieue* de París del 2005.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

La diversitat ètnica és possible.

→ TNC. M: Glòries. Fins a l'1 de març. 20 €.

LES BONES INTENCIONS

generen de vegades infundades suspicàcies. Quan un muntatge teatral està encapçalat pels seus propòsits ètics, el fàcil és pensar que tota la resta és secundari, encara que el text el signi Jordi Casanovas. *Gazoline* és una producció de Primer Acto, la línia d'actuació de la Fundació Teatro Joven / LaJoven i les Fundacions Edmond Rothschild per a la promoció de la diversitat ètnica i cultural als escenaris. Un text que ficciona en clau de comèdia social un episodi dels disturbis del 2005 a la *banlieue* de París sembla la situació perfecta per veure en un teatre perfils de joves que habitualment no hi tenen un

lloc per la uniformitat de la nostra dramaturgia a l'hora d'imaginar personatges de la realitat social.

La sorpresa arriba quan el repartiment dirigit per José Luis Arellano García sobrepasa el voluntarisme del compromís ètic i ofereix un treball actoral viu i solvent que genera empatia per uns caràcters que viuen un conflicte d'un altre entorn cultural i social. Aires d'un Robert Guédiguian lleuger per a unes interpretacions que projecten frescor i credibilitat. L'únic dubte és per què aquesta diversitat no s'empra també per representar històries més pròximes en les programacions dels nostres teatres. ■ Juan Carlos Olivares

ENS

AGRADA

Grans obres que no et pots perdre

GERMANES

Una posada en escena sòbria i delicada al servei de dues grans actrius. Mónica López i Lluïsa Castell commocionen
→ T. Tantarantana. M: Paral·lel.
Fins al 8 de març. 15-21 €.

VESPRES DE LA BEATA VERGE

Un pare vol recuperar el cos del seu fill, que s'ha suïcidat a les aigües de la base d'hidroavions. Flipareu amb Oriol Genís.
→ Escenari Brossa. M: Jaume I.
Fins al 8 de març. 15-20 €.

NADA ES IMPOSIBLE

El que fa el Mago Pop en escena no ho heu vist mai en un teatre. És un miracle. Un gran espectacle.
→ Teatre Victòria. M: Paral·lel.
Fins al 12 de juliol. 15-58 €.

LA IMPORTÀNCIA DE SER FRANK

Una lliçó de Laura Conejero en una gran posada en escena de David Selvas.
→ T. Poliorama. M: Catalunya.
Fins al 15 de març. 20-29 €.

Demà

DE QUÈ VA...

L'amor en una societat propera.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per la feina dels quatre intèrprets.

→ Sala Beckett.

M: Poble Nou. Fins al 8 de març. 10-18 €.

ANNA MIRALLES

QUÈ SERÀ DE l'amor en un món futur, no gaire llunyà, en el qual les relacions interpersonals han estat modelades per la revolució digital? Però, què volem dir quan diem *amor*? A l'autora, Helena Tornero, li preocupen les dues qüestions. *Demà* és la història d'una falsa història d'amor. Falsa perquè no és el fruit d'una trobada sentimental sinó d'una relació dictada per un algoritme en un taller paratelevisiu comandat pel que semblen dos androïdes que han establert les bases d'una parella feliç.

L'obra es planteja com una distopia fragmentada en una dotzena d'escenes en un relat que avança i retrocedeix, que vol ser enigmàtic i en què, a la fi, sense gaire justificació, l'autora introdueix el tema de l'emigració i la solidaritat tot plantejant una societat totalitària on s'ha prohibit la paraula *amor*. Un puzzle que reflecteix encertades inquietuds però amb un recorregut teatralment força estèril, en una posada en escena funcional i una bona direcció dels quatre intèrprets, tot i que equipats amb un vestuari desmotivador. ■ S.F.

Totes les crítiques a timeout.cat/critiques-teatre

42 km

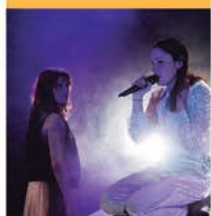
DE QUÈ VA...

Tres xavals se'n van de festa per la Ruta del Bakalao dels 90.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per veure tres actors joves que hi deixen la pell.

→ La Gleva. FGC: Plaça Molina. Fins al 8 de març. 15 €.

UNA NIT DE festa grossa. Alcohol, pastilles, música... Si ja és difícil fer una escena dins una obra que no sembli postissa, no em puc imaginar el que és aixecar una funció que parli d'això, que només sigui això: tres amics que decideixen donar-ho tot durant un parell de dies a la Ruta del Bakalao. Vet aquí l'atzucac de *42 km*, la qual, a més, vol ser "una reflexió profunda" del que va ser l'escena valenciana dels anys 90.

A la peça que ha muntat Roger Torns amb uns esforços Diana Gómez, Georgina Latre i Rafa Delacroix li sobra l'adjectiu a la intenció. Si és complicat reflexionar serà, als núvols psicotròpics la filosofia s'estimba contra el terra, de tan feixuga i buida. Però ens podem quedar amb la mirada perduda de Gómez, la bogeria facial de Latre, la llengua pastosa de Delacroix, tres actors que busquen veritat a la gresca. A la *Valenciana* de Jordi Casanovas hi era, perquè hi havia una història a explicar. A *42 km*, que podria ser-ne una *spin-off*, no n'hi ha. Només tres personatges que busquen un autor. ■ Andreu Gomila

BAIRTS

BARCELONA ARTS ON STAGE

12 de març

LA SOTANA

PROGRAMA EN DIRECTE
+ GUATEQUE

THE BEATLES

15 de març

ABBAY ROAD 50TH ANNIVERSARY TOUR

THE BEATLES SHOW

17, 18, 19, 24, 25 i 26
de març

PIEDRA, PAPEL O TIJERA

BARTS CLUB

30 de març

NOUVELLE VAGUE

GUITAR BCN 2020

el Periódico

Nivell Publicitat ARCOIRIS

BTM

VENDA D'ENTRADES
BAIRTS.CAT

Horari taquilles. De dimecres a divendres de 17 a 20 hores
i 2 hores abans de cada espectacle. T. 93 324 84 92

Música i nit

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/concerts

PARLEM AMB...

Núria Graham

NO ERA UNA dèria d'adolescència. La vam conèixer amb 16 anys, però al llarg de tres discos, la vigatana d'ascendència irlandesa s'ha anat convertint en una esplèndida compositora. *Marjorie* (2020) mostra una maduresa creativa esperonada per "l'obsessió" d'escriure cançons pop a l'estil clàssic: hi ressonen Carole King, Laura Nyro, el northern soul i... Burt Bacharach. De fet, dues de les millors cançons del disc d'Amaia –a qui acompanya en directe– són seves. Aprofitem que presenta *Marjorie* al Guitarr BCN perquè ens ho expliqui.

Al disc hi surten, com a mínim, tres noms propis femenins: la Marjorie, la Shirley i la Hazel.

Tots són reals. La Marjorie és la meua àvia paterna, la Hazel és una noia que també és de Connemara i la Shirley parla més de la nit, del vici. No és que la cançó parli d'aquesta persona, que cadascú en tregui les seves conclusions.

És un disc de personatges?

Crec que és el disc més personal que he fet, el que més em representa i més em descriu, però també en el que menys parlo de mi, perquè tota l'estona em refereixo a altres persones.

També hi ha picades d'ull a altres compositors.

Sí, *Toilet chronicles* és una versió del meu exnòvio [Marcel Pujols, de Power Burkas]. Ell va escriure *Amor de garrafa*, que parlava de

nosaltres, i jo vaig voler-la versionar però amb un canvi de lletra, és com una resposta. Per mi és la cançó més romàntica del disc.

I també fas una cançó del teu tiet irlandès, Niall Graham.

És *No returning*, que va fer quan tenia la meua edat. Però el que em fa més gràcia és que a Hazel canto "always blue", una picada d'ulla a una altra cançó seva.

És un disc irlandès?

No pretenia fer un disc temàtic, però al final molts escenaris de moltes cançons acaben sent d'allà. La meua tieta viu a Connemara i hi he anat molt darrerament. Just quan vaig acabar el *Does it ring a bell* (2017) vaig

anar-hi sola dues setmanes i crec que ja vaig començar a maquinari aquestes cançons.

També en vas escriure dues per al disc d'Amaia.

Sí, *Por qué apareciste*, l'última del disc, que ja tenia feta d'abans i li vaig donar, i *Nadie podría hacerlo*. És la primera vegada que ho feia per a algú altre i això em va fer encuriosir encara més per la composició.

No les tocaràs en directe?

No, mai! Alguna vegada ho he fet a casa, però no em queden tan bé com a ella, i això és una sensació molt bonica, de sentir que algú canta la teua cançó i la porta cap a un altre espai. ■ **Borja Duñó**

→ Sala Apolo. M: Paral·lel. Dj. 27, 21 h. 15 €.

"És el disc que més em descriu i en què menys parlo de mi"

IRENE FERNÁNDEZ LOCALIZACIÓN LA MODERNA SINGULAR

ELS MILLORS CONCERTS DE LA SETMANA

Jose Domingo

Una carrera de fons que inclou la banda Psychoine i el disc *Temple d'aigua i llum* que va fer amb Isaac Ullam ha convertit el gironí en un sòlid autor de rock amb rivets de psicodèlia. Presenta *Mientras Dios no mira* (2019).
→ Sidecar. M: Liceu. Dj. 27, 21 h. 8-12 €.

Carles Viarnès

El pianista i compositor d'Igualada, que combina el minimalisme amb pinzellades d'electrònica, presenta *Nun* (2019) als Vespres d'Hivern de la UB.
→ Paraninf de la UB.
M: Universitat. Dv. 28, 20 h.
Invitacions a ub.edu/vespres

Lady Lamb

La cantautora de Maine, ara instal·lada a Brooklyn i de nom real Aly Spaltro, presenta el seu tercer llarg, *Even in the tremor* (2019). Pop emocionant d'arestes indie i folk, que recorda els seus inicis *do it yourself*.
→ Sala VOL. M: Marina.
Ds. 29, 21.30. 12 €.

Abroad Fest

El dimecres 4 té lloc al Sutton la *pre party* del Abroad Fest, festival d'electrònica d'hivern que se celebra en espais com el Sant Jordi Club, la sala Razzmatazz i el Shoko. Oliver Heldens, Flux Pavillion i GG Magree són alguns dels caps de cartell d'aquesta

Maria Rodés

vuitena edició.

→ Diversos espais. Del 4 al 7 de març. 50-95 €.

Maria Rodés

Maria Rodés, a les portes de publicar un nou single, porta al festival Mil·lenni

el seu projecte *Lilith*, inspirat en el món de les bruixes. El seu últim senzill és *Carta al diable* (2019), i ja frischem per sentir el nou material.

→ Sala Apolo. M: Paral·lel.
Dv. 28, 21 h. 16-20 €.

PREN-NE NOTA

The Jazz at Lincoln Center Orchestra amb Wynton Marsalis

El Festival de Jazz de Barcelona s'allarga per acollir aquesta institució de la música americana. Dirigida des de fa més de 30 anys per Wynton Marsalis, la Jazz at Lincoln Center ve a ser la Reial Acadèmia del gènere al seu país, i el més famós del clan Marsalis, un dels seus músics més emblemàtics.

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona.

Dv. 28, 21.30 h. 38-78 €.

PIPER FERGUSON

RAZZMATAZZ BARCELONA

DESTACATS MARÇ

Divendres 6:

NAJWA

THE HACKER

Dissabte 7:

THE PARROTS

Dissabte 14:

AMELIE LENS

MOSCOMAN

Divendres 20:

YBN CORDAE

Dissabte 21:

THE JUAN MACLEAN

JOURNEYS:

**MOTOR CITY DRUM
ENSEMBLE**

Dissabte 28:

A SACO PARTY

TICKETS:
SALARAZZMATAZZ.COM

**ESTRELLA
DAMM**

TOP 3 CLÀSSICA

Recitals, concerts, òpera... El millor de la setmana per *Pere Andreu Jariod*

↑ Teodor Currentzis

És un dels concerts més esperats de l'any. El debut (per fi!) d'una de les batutes de qui tothom parla. Serà al capdavant de l'Orquestra Simfònica SWR de Stuttgart, dirigint obres de Strauss i Mahler.

→ L'Auditori. M: Glòries. Dc. 4 de març, 20.30 h. 26-126 €.

↑ Alexander Melnikov

El pianista rus torna al Palau per oferir un recital amb música de Claude Debussy. Del compositor francès interpretarà la integral dels seus 24 *Preludis*, un dels seus reculls pianístics més destacats.

→ Palau de la Música Catalana. M: Urquinaona. Dc. 4 de març, 20 h. 20-30 €.

↑ 'Resurrecció' Mahler

El Liceu acull una nova edició del Memorial Pau Casals. Un concert en què Josep Pons dirigeix la *Segona simfonia* de Mahler, amb les solistes Chen Reiss i Karen Cargill, l'Orquestra i Cor del Liceu i l'Orfeó Català.

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Dg. 1 de març, 17 h. 11-140 €.

DEL 8 AL 17 DE MARÇ

FESTIVAL EMERGENTS BARCELONA

10 DIES_200 JOVES ARTISTES
_20 CONCERTS

Amb el suport de

L'Auditori és un consorci de

ESTRELLA DAMM

Col·laboradors

JONC

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

BANDA BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

MCB

JM Catalunya

TALLER DE MÚSICS

CENTRE SUPERIOR CONSERVATORI LICEU

es muc

Classical Futures

Co-funded by the Creative Europe Programme of the European Union

ELICEU

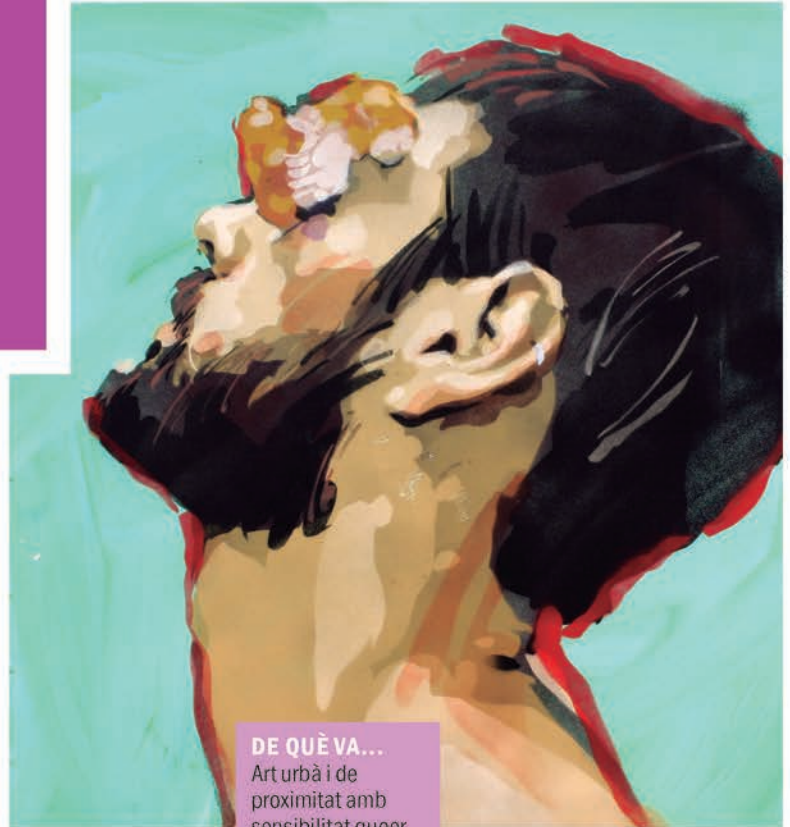
L'AUDITORI
auditori.cat

LGBTI+

Coordina **Sebastià Portell**
timeout.cat/lgti

Per llepar-s'hi els dits

Rice uneix art urbà i literatura LGBTI+ en el projecte 'Dolces paraules'. Per *Sebastià Portell*

DE QUÈ VA...

Art urbà i de proximitat amb sensibilitat queer.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Perquè és una reivindicació la mar de dolça.

→ Pastisseria Ideal (Gran de Gràcia, 207), Forn Pastisseria Sant Joan (Astúries, 55) i Pastisseria Cusachs (Bailèn, 223).

La vinculació entre els personatges que retrata amb elements dolços i el rerefons sexual és clara: "El punt comú és el plaer, el plaer per la lectura, pel menjar, pel sexe". A més, considera que "les pastisseries no tenen un públic definit, hi passa tothom i m'interessava que la gent estigués exposada a aquest tipus de missatge". Iniciatives com aquesta fan que la diversitat sexual i de gènere sigui, cada cop més, el nostre pa de cada dia. ■

"L'ACCIÓ VOL SER reivindicativa, però també poètica": així és com l'artista visual Rice (Olot, 1993) defineix el seu projecte d'art urbà efímer *Dolces paraules*. Va néixer dins un volcà, a Aiguaneira, i recorda com de petit anava amb la seva mare "a les botigues del poble, forns i carnisseries que han passat de generació en generació. Quan vaig arribar a Barcelona vaig veure que aquests espais desapareixien, que estaven desprotegits, i vaig

pensar que potser hauríem de fer-hi alguna cosa".

És des d'aquest plantejament que va néixer *Dolces paraules*, un conjunt d'intervencions a pastisseries del barri de Gràcia, on exposa pintures inspirades en la literatura LGBTI+ escrita a Barcelona: de Biel Mesquida a Anna Maria Moix, passant per Maria-Mercè Marçal i David Vilaseca, i també per noms no tan coneguts i a reivindicar, com el de Pepe Espaliú.

MÉS ACTIVITATS

Flower power

Aquest és el tema de la propera edició d'El Dirty a Razzmatazz, dimecres 4 (a les 00.30 h, 13 euros): prepareu el vostre look més hippie i vuitanter perquè els DJs Purpur i Perotutehasvisto us conviden a tornar als anys de l'amor lliure.

Solidari

Red Velvet's Alien Queen és el nom del cabaret solidari que ha muntat Red Velvet a la Federica, en benefici de l'ONG Generación O2. Lip syncs, humor, convidades especials i bona voluntat, dijous 27 a partir de les 21 h.

Súper diumenge

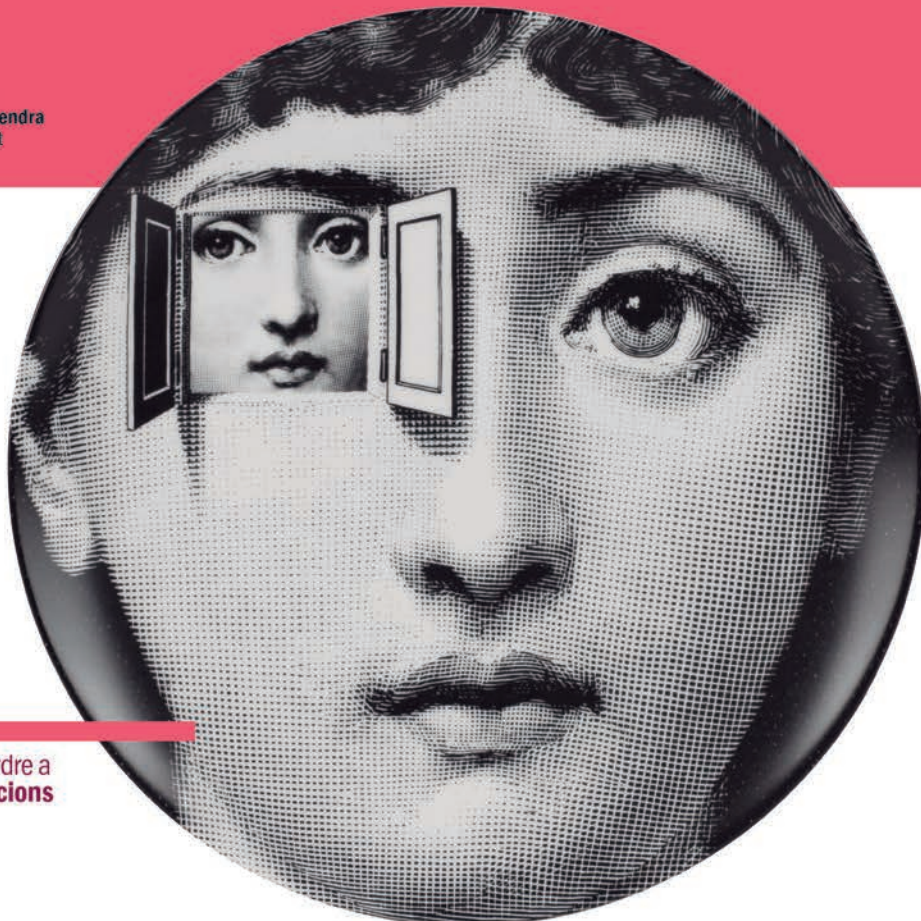
Una opció que no falla mai són els Super Sundays al Believe: xou drag i karaoke, a partir de les 19 h, és la combinació guanyadora de cada diumenge en aquest bar del Baix Gaiample. L'entrada és lliure i l'ambient també!

Abya Yala

La primera activitat del nou cicle temàtic del Centre LGBTI de Barcelona, centrat en la interculturalitat, és un club de lectura conduït per Diego Falconí sobre escriptures lèsbiques. Dijous 27 a les 18 h i entrada gratuïta.

Art

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/art

El que no t'has de perdre a
timeout.cat/exposicions

El que no es veu

CaixaForum analitza les terminacions surrealistes de peces d'art i objectes de disseny. Per *Eugènia Sendra*

L'OMBRA DEL SURREALISME és allargada i arriba fins a avui, esquitxant l'art i el disseny, també els objectes més quotidians. Ho sosté l'exposició del Vitra Design Museum que es presenta al CaixaForum i mostrarà més de 200 peces que recorren gairebé cent anys d'història des del 1924, data del manifest fundacional del surrealisme d'André Breton. "Volíem abordar una nova perspectiva del surrealisme, una idea que era present al moviment com la de fusionar vida i art, com va fer Duchamp amb el ready-made", apunta Mateo Kries, comissari de la mostra i codirector del museu de Basilea.

Sense ser cronològica i amb una museografia que fa evident la proximitat entre les peces d'art i les més decoratives, a *Objectes de disseny. Surrealisme*

i dissenys s'aborden temes com la fascinació per l'etnologia, la sexualitat, la transgressió aplicada a la moda, el film com a vehicle del moviment i el paper que hi van tenir les dones artistes. S'hi presenten obres d'històrics com ara Dalí, Man Ray, Le Corbusier, Lee Miller i Méret Oppenheim; dels dignes

successors Carlo Mollino i Piero Fornasetti, que per a Kries són catalitzadors del surrealisme; i dels contemporanis Gae Aulenti, Humberto i Fernando Campana i el col·lectiu Front Design. "Per a artistes i dissenyadors d'avui, el surrealisme mostra el que és possible, un estímul per explorar nous mons", raona Kries. Una altra qüestió que batega amb força és la diferència (o no) entre art i disseny: segons el comissari, "el més interessant és el que passa als marges". ■

DE QUÈ VA...

De la influència del surrealisme en els mobles, l'interiorisme, la moda i el disseny.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per la col·lecció d'objectes reunits.

→ CaixaForum.

M: Espanya. Fins al 7 de juny. 6 €.

EXPO DE LA SETMANA

Carlos Pérez Siquier

MENTRE SERGIO LEONE rodava *La muerte tenía un precio* a Almeria, un jove Carlos Pérez Siquier deambulava càmera en mà per la paupèrrima barriada andalusa de La Chanca, no gaire lluny dels escenaris de l'spaghetti western. Corria el 1965 i el fotògraf feia temps que es dedicava a retratar la vida i els habitants d'aquest suburbi, que durant anys va encisar artistes de tota mena i al qual Juan Goytisolo va dedicar un llibre, censurat fins als 80. Es tracta d'una fotografia humanista, influenciada pel cinema neorealista italià. Les primeres imatges d'aquesta sèrie de finals dels 50, que dignifica la vida a les cases-cova, són en un blanc i negre imponent. Amb els anys, seduit per la riquesa cromàtica de l'entorn, Pérez Siquier es passa al color, i esdevé un pioner mundial en aquest àmbit.

Del 1972 al 1980, contractat pel Ministeri d'Informació i Turisme, recorre el litoral mediterrani a la caça dels primers turistes que colonitzen les platges i es despullen al sol. Apareix un Pérez Siquier juganer, davant les paradoxes d'un país que busca obrir-se al món. De les vistes generals, passa a impúdics primers plans sobre cossos seminus. Un voyeurisme de regust pop amb derivades grolleres i kitsch. Aquesta àmplia retrospectiva, amb la qual la Fundació MAPFRE s'acomiada de la Casa Garriga Nogués, es completa amb reportatges més recents, una producció cada cop més íntima i assossegada d'un dels grans de la fotografia espanyola.

■ Aina Mercader

DE QUÈ VA...

Gran retrospectiva d'un dels mestres de la fotografia espanyola.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Hi ha el més destacat de la seva producció, entre la denúncia social i la ironia.

→ Fundació MAPFRE.
M: Passeig de Gràcia.
Fins al 17 de maig, 3 €.

TORREMOLINOS (1974), CARLOS PÉREZ SIQUIER

VINE AL MACBA ELS DISSABTES A LA TARDA GRATIS, GRÀCIES A UNIQLO

DISSABTES

MACBA

Cada dissabte, a partir de les 16 h, et convidem a gaudir de l'art contemporani i de les propostes destacades que presentem a fi de mes.

Consulta el programa a **macba.cat**

#dissabtesMACBA

Plaça dels Àngels, 1
08001 Barcelona
macba.cat

LifeWear

Menjar

FOTOS: MARIA LUIS

Un triomf popular

‘Forquilleros’: el Santornemi és un ‘spin-off’ de l’equip del Gelida! Per Ricard Martín

VAN COMPRAR EL bar a uns xinesos. “Mira, el món al revés”, diu la Laura Albéniz, feliç propietària del restaurant Santornemi (sic). Els propietaris del recomanable Mito es van jubilar, i des de fa vuit mesos, ella i el seu germà Álvaro a la sala, i el seu marit Santi a la cuina, treballen al número 17 de l’avinguda de Sarrià. No són uns nouvinguts: en Santi

va ser el cuiner del Gelida durant deu anys, on ella i l’Álvaro en van estar set a la sala: tenien les claus del temple de l’esmorzar de forquilla de Barcelona, vaja. Volien posar casa pròpia per Sant Antoni, “però com que allò és Beverly Hills, de preus, aquí estem” (a vuit minuts en carril bici de l’Eixample, si pedaleges, esport predilecte de la clientela dels esmorzars de forquilla, que aquí serveixen a partir de les 8 del matí, dissabtes a les 9).

Això és una casa de menjar sense menú, de les de fer carta per 15 o 20 euros, en la línia del Portolés, Can Vilaró i, esclar, el Gelida. Una casella, la de la cuina catalana a preus populars, en retrocés. “Estem servint menjar normal, no posem gambes o filet. Com et poden cobrar unes lletnies a 10 euros? Prou d’estafar la gent!”, es lamenta la Laura. Com fan al

Sant Joan, dignifiquen l’àpat quotidià fent-ho tot des de zero. Demano un trio d’asos: uns bunyols de bacallà finíssims (5 euros) amb unes làmines d’albergínies d’arrebossat eteri, unes mandonguilles amb sèpia impecables i abundants (7 euros) i una esqueixada de

bacallà (6,5 euros) suau i afinada de sal, que desarma tots els tàrtars de salmó. Els dos germans són de Pamplona, i això es nota en un assortiment de formatges i pebrots de vidre i espàrrecs quan n’és temporada.

Costa decidir-se entre la nodrida carta i els plats del dia, com cigrons amb calamars. En lloc de seitons, la barra exposa els pastissos que fa la Laura. I l’arròs és els dissabtes. Tot és bo i bé de

preu, des de les postres fins al pa, que té un destí manifest, que el suquin! ■

DE QUÈ VA...

Cuina catalana tradicional a preus populars.

PER QUÈ HI HEU D’ANAR...

Hereus de l’esperit i la manera de fer de les grans cases de menjar.

→ Santornemi.
Av. de Sarrià, 17.
M: Hospital Clínic.
93 277 89 97. 15-20 €.

RESTAURANT DE LA SETMANA

Les Filles

→ Minerva, 2. M: Diagonal. 93 787 99 69. 25-30 €.

CAÇADORS DE RAÇONS amagats de la ciutat; al principi del carrer Minerva hi ha un portal de fusta, si l'obriu, sorpresa! Un preciós pati amb terrassa difícil d'imaginar enmig del bullici del centre. Sou a Les Filles Cafè. Cuina sana, de proximitat i ecològica pensada per aconseguir carnisors, flexitaris, vegetarians i vegans. Interiorisme de revista de disseny; servei atent i clientela Upper Diagonal. *Brunch*, dinars i sopars amb propostes eclèctiques: d'aquí (fricandó en torrada), asiàtiques (sopa de coco i fideus d'arròs), italianes (lasanya), del Mediterrani oriental estil Ottolenghi (carxofa confitada amb *sumac*), amanides, hamburgueses i, per descomptat, torrades amb alvocat.

Sucs *cold pressed*, kombutxa, refrescos i infusions eco, cerveses artesanes i una variada carta de vins. Proveïdors escollits amb cura i gust: carn ecològica del Ripollès, gelats de Paral·lelo, cafè de SlowMov i pa d'Origo. Demanem el curri verd thai amb arròs gessamí. Ve presentat com un ramen, amb els ingredients separats; pollastre, carbassa, brocollet, tirabecs i cigrons cruixents. És líquid, molt aromàtic i gens picant. Ens falta la cremositat de la llet de coco i una mica més de *punch*, però ens convenç. De postres, un pastís de llimona merengada celestial. ■ Mireia Font

DE QUÈ VA...

Cuina sana per a butxaques sanejades.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Clic, Instagram, #healthyliving, like, like, like.

MARIA DIAS

Pizzas artesanes amb ingredients 100% ecològics

SEGONA
PIZZA
50%

3X2

5X3

ENVIAMENTS GRATUÏTS!

Promoció vàlida de dilluns a dijous
per a pizzes a partir de 4 ingredients.

DON'T PANIK IT'S ORGANIK!

SEGUEIX-NOS!

ORGANIKABCN

CARRER DE MAÓ, 25 - 08022 - BARCELONA
93 797 55 35 - WWW.PIZZAORGANIKA.COM

Beure

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/bars

BAR DE LA SETMANA

Bodega Neus

→ Benet Mercadé, 24.
M: Fontana. 640 926 252

HI HA COMERÇOS amb història i la Bodega Neus n'és un. Ho reivindica amb l'eslògan: "Despatxant des del 1917". És a Benet Mercadé, un carreró de Gràcia dit així en honor al

pintor natzarenista. Antigament, alguns mercaders l'agafaven com a dreuera per anar i tornar del mercat de la Llibertat. Altres s'hi aturaven a fer parada i fonda, o a carregar els carros de productes.

Aleshores, la família Fonollosa, que regentava la bodega, venia vins a granel a dojo, emmagatzemat botes que encara llueixen a l'entresolat del local.

També, com la majoria de fondes de la ruta que acabava al mercat, tenia el seu plat estrella. Els nois de La Vermu, els actuals propietaris, han volgut mantenir l'emblema del lloc, així que cada dia serveixen capipota.

La passió per seguir amb la tradició es veu reflectida a la carta de begudes i tapes. Si voleu una copa de vi, haurà de ser de

bota i tindrà un preu irrisori, com el de les bodegues on reomple l'ampolla d'aigua amb vi. També hi podeu prendre un bon vermut, una especialitat de la casa que mai falla, i acompanyar-lo amb unes tapes clàssiques: bacallà amb samfaina, truita de bacallà i bomba catalana, entre d'altres propostes.

■ **Júlia Gamissans**

DE QUÈ VA...
Un local familiar, entre fonda i caseta de Cadaqués, i una carta autòctona.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Els nois de La Vermu reinventen un negoci històric que porta caliu i cor a Gràcia.

MARIA DIAS

NICE SPICE

CUINA INDOPAKISTANESA

Postres gratis si dius que ens has vist a TIME OUT

CARRER DE PUJADES, 207 BIS, 08005 BARCELONA
93 308 95 48

RAVAL BRUNCH

25 !!!
EUROS

DOMINGOS
12:00 - 16:00H

¡JAMÁS HAS VISTO UN BRUNCH IGUAL! EN VARIOS AMBIENTES Y CON DJ EN DIRECTO. DISFRÚTALO TODOS LOS DOMINGOS. 360° BAR TERRAZA 11ª PLANTA Y B LOUNGE RESTAURANTE.

Hotel **Barceló Raval**
Rambla del Raval 17-21
08001 Barcelona
Tel: 93 320 14 90
barceloraval.com

COMPARTEIX TAULA

TimeOut
BARCELONA

NO EL POST

Tendències

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/botigues

ENS INSPIRA

La calma és bella

La fotografia analògica de Cecilia Renard captiva i enlluerna.
Per Laia Beltran

SONA UN CLIC. Potser és la càmera de 35 mm de la Cecilia Renard. Un altre clic. I un altre. Quan acabi el carret, haurà d'esperar uns dies a veure el resultat. Aquesta és la màgia de la fotografia analògica. I és la màgia que la meravella. "No dispero amb flaix, tampoc faig gaire postproducció. El meu estil és natural i relaxat", explica. Se sent afortunada d'haver nascut a Menorca. I és aquesta calma illenca la que transmeten les seves fotografies: sempre delicades, amb una llum idíl·lica, amb una textura especial. De petita no sabia que podia ser fotògrafa. Potser per això va marxar a Madrid a estudiar publicitat. Allà es va aficionar a la fotografia i les xarxes socials li van servir de plataforma accidental per donar-se a conèixer. "Un treball que vaig fer amb Hermanas Arcé per a la revista *Kinfolk* va ser el punt d'inflexió", assegura. Per això la busquen marques que volen campanyes belles, però amb ànima. I la Cecilia es deixa estimar, sempre a punt per embarcar i voltar món: "M'encanta la fotografia de viatge. Primer hi vaig, després ja busco on publicar-ho. Dispero per pur plaer".

AUTORETRAT DE CECILIA RENARD

ROBA

Practica l'*slow fashion*, per això és clienta de La Cereria, a Maó.

CALÇAT

En porta de Naguisa (els ha disparat la campanya d'estiu 2020).

ACCESSORIS

Es compraria totes les arracades de Project Bon.

Més que marques

Si treballa amb els barrets Tio y Tia, la roba de casa d'Arles o les bosses de palma de Mimeyco és perquè en comparteix els valors: sostenibilitat, artesania i bellesa.

Roda el món

El paisatge nevad del Canadà per a *Traveller*, una casa de Buenos Aires per a *Kinfolk* (de nou) i, entre una i l'altra, una escapada a l'illa de Gorée, al Senegal, que potser es publicarà... o no.

Illa estimada

Ara viu amb un peu a Madrid i un a Menorca, i quan torna a casa li agrada captar moments íntims, jugant amb la llum natural i amb elements quotidians, com les escopinyes.

→ @ceciliarenard

DE TOTA LA VIDA

Hilados Donado

FOTOS: MARIA DIAS

A LA MITOLOGIA grega hi ha un càstig recurrent que obliga l'enemic a amidar distàncies amb fils que serveixen per sortir dels laberints. A la vida real, poques coses hi ha tan útils com les cordes. Hilados Donado és un paradís de fils, cordes i xarxes a la Barceloneta a punt de fer 80 anys. L'espai no és gaire diferent de quan Jesús Donado la va muntar pensant en una clientela naval i de pescadors d'ofici. L'oferta no es limita als professionals ja que l'esport, el món de l'espectacle i la decoració fan servir cordes. De diversos tipus de polímers i de fibres naturals –jute, lli, sisal, cànem o abacà– que venen a metres, a pes o a rulls. Popular és, també, la cortina de xarxa de cotó pròpia dels pobles de marina, i l'assortiment de fils per a treballs manuals. Antoni Donado continua el negoci familiar i confirma que hi ha fabricació a tota la costa de Llevant; també a Catalunya, on els corders tenien fama. Penseu que Hemingway cita el “bon cordill català” a *El vell i la mar*. ■ Maria Gorgues

DE QUÈ VA...

La botiga de la Barceloneta va néixer com un espai per a clientela naval i pescadors fa gairebé 80 anys.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Pel repertori de fils per a treballs manuals.

→ Almirall Churruga, 9.
M: Barceloneta.
hiladonado.com

L'APARADOR

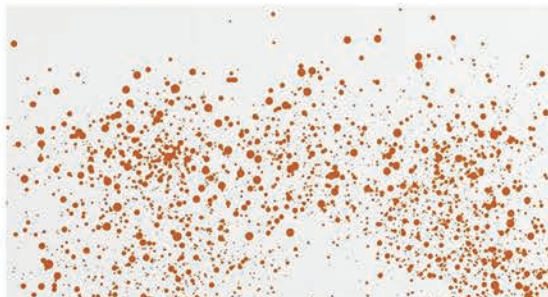
Les parets es vesteixen amb paper, us hi atreviu? Per Eugènia Sendra

↑ Ana de Lima

Els estols d'animals de la il·lustradora (i els paisatges) ens fascinen; n'ha fet papers d'edició limitada, un bon recurs per introduir color i fantasia a qualsevol cambra.

→ 29 € (30x40 cm). etsy.com

↑ Papermint

Amb seu a París, la firma dels Bruel –pare i filla– proposa solucions per decorar la paret; ens agrada el *dripping* elegant i càlid del paper Céleste, ideal per al capçal de llit.

→ 120 € (78x250 cm). paper-mint.fr

↑ Tres tintas

L'empresa de Barcelona abraça l'art amb una col·lecció de papers pintats murals; els fan a mida, així no es desdibuixa la filigrana deco i setantera del model Caligrama.

→ 57 €/metre. Papeles Pintados Aribau (Aribau, 71).

Idées per redecorar a timeout.cat/mobles

Viatges

DE QUÈ VA...

Nàpols és contrast, toca de peus a terra i amb els dits frega el cel.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Per gaudir d'una atrotinada col·lecció de bellesa única al món.

NO T'HO PERDIS

Del volcà a la mar

Atrapada entre la cendra fossilitzada pel temps, l'experiència de Pompeia va més enllà de qualsevol explicació. El cataclisme provocat per l'erupció del Vesuvi ens ha llegat una fantasmagòrica vila romana tal com era fa vint segles. Podreu reposar del delit tètric a qualsevol de les viles de la propera Costa Amalfitana: començar pels penya-segats de Sorrento, passar per la paradisiàca illa de Capri i acabar finalment a Amalfi i emmalaltir de goig: *dolce vita* en grau superior.

→ pompeisites.org

Nàpols, obra mestra

Deixeu-vos endur pels contrastos d'una ciutat popular amb un patrimoni gloriós. *Manuel Pérez* n'és devot

La vida al carrer

Una espècie de magnetisme atàvic recorre la vella Napoli, una vibració familiar que t'aboca a sortir al carrer i caminar durant hores per barris atrotinats on la gent sempre somriu i et saluda com si fossis un veí més. No et sents mai estranger entre el jovent que pren l'*spritz* a *piazza Bellini* cada dia fins a la matinada. Xivarri i perfums de mercats de carrer com *Pignasecca* t'atrapen en un miratge de records suggestius, com un passat comú compartit però mai viscut. *Siamo tutti napoletani*.

Un punyal al cor

En passar de la glòria quotidiana de la roba estesa als balcons a la magnificència del patrimoni artístic que amaguen els palaus, el visitant se sent atrapat per una torbació barroca i tenebrista. Tothom hauria de completar –com mínim un cop a la vida– la ruta que uneix les tres grans obres mestres de Caravaggio a la ciutat (*Santa Úrsula*,

Misericòrdia i Flagel·lació). L'èxtasi místic acaba a Capodimonte, un dels museus més increïbles del món, a l'altura de Louvre i el Prado, tot i que injustificadament menys popular. Deixeu-vos colpir pel sinistre i venjatiu simbolisme de *Judit i Holofernes*, obra mestra de la pintora Artemisia Gentileschi. I reserveu una bona part del dia per a l'Archeologico: la grandesa de l'imperi romà esculpida en marbre. T'esclafa el pes de la història.

I menjar, per descomptat...

Opció 1: fer llargues cues de turistes per tastar les cèlebres pizzes de Da Michele o Sorbillo. Opció 2: demanar al primer napolità que trobem –l'italià no és una barrera– per la seva *trattoria* de barri favorita, igual o millor de bona, segur. Una opció intermèdia? Aneu al *quartier Spagnoli*, a la memorable Nennella us petarà el cap entre la senzillesa gastronòmica de la tradició i el brogit desbocat de l'alegria mediterrània. ■

A photograph of a woman's legs from the knees down, wearing black high-heeled sandals with silver ankle straps. Her legs are crossed at the ankles and are resting on the edge of a white, modern bathtub. The background is a plain white wall and a light-colored tiled floor. The overall aesthetic is clean and minimalist.

THE BARCELONA EDITION

VACANCES SENSE SORTIR DE CASA

Redescobreix la ciutat d'una forma exclusiva:
quedat a The Barcelona EDITION (5*) amb
esmorzar i experiències personalitzades
per 2 persones per 190€ + taxes per nit.

Només fins el 15 de març.

Per més informació, ens pots trobar a:
Telf: 93 626 33 60
reservations.bcn@editionhotels.com

MOZART
19 FEB —
29 ABR

20¹
Liceu
Opera
Barcelona

L'ÚLTIMA ÒPERA DE MOZART

LA CLEMENZA DI TITO

DIR. MUSICAL Philippe Auguin DIR. ESCENA David McVicar

CAST Paolo Fanale / Dovlet Nurgeldiyev (Tito Vespasiano), Myrtò Papatanasiu / Vanessa Goikoetxea / Carmela Remigio (Vitellia), Stéphanie D'Oustrac / Maite Beaumont (Sesto), Anne-Catherine Gillet / Sara Blanch (Servilia), Lidia Vinyes-Curtis (Annio), Matthieu Lécroart (Publio)

ORQUESTRA SIMFÓNICA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU DIR. COR Conxita Garcia

LICEU.CAT – 902 787 397 #LACLEMENZALICEU

Amb la col·laboració de

"la Caixa"